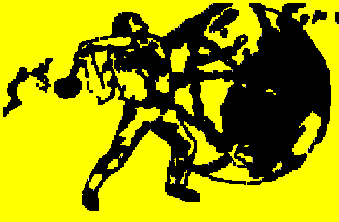

Kıbrıs'ta

Aylık Siyasi Gazete

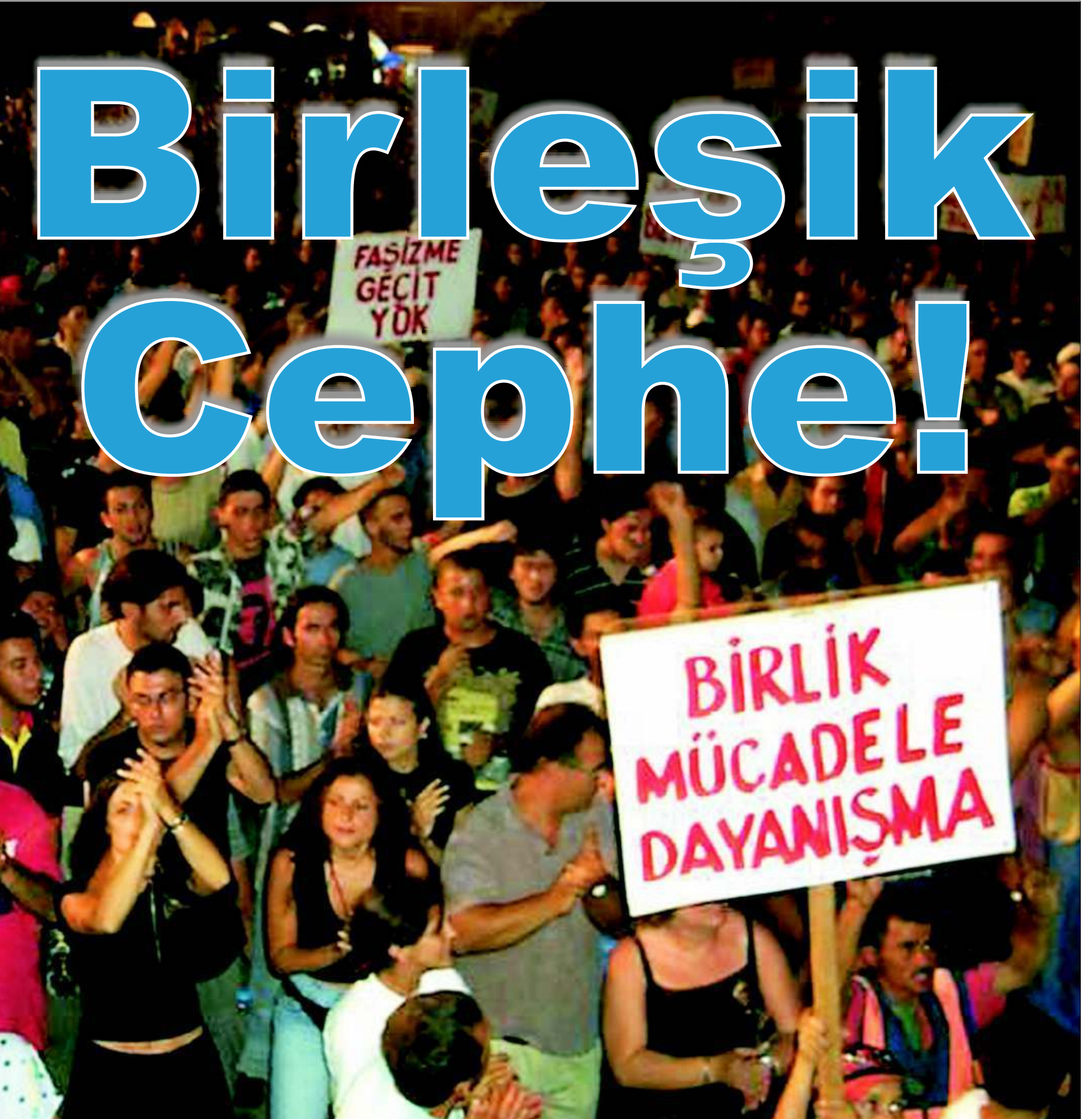
SOSYALIST GERÇEK

Kasım 2007, Yıl 11, Sayı:252 Fiyatı:1.50 YTL (KDV dahil) İngiltere: 1 Sterlin

YAŞASIN ANTI-EMPERYALİST
BİRLİK-GERNE-HÜKÜMETİ
ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΝΩΜΕΝΟ
ΑΝΤΙ-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ!

Milliyetçiliğe, Faşizme, Emperyalizme Karşı

**Birleşik
Cephe!**

Bu Sayı Neler Var...**Makaleler**

- Milliyetçilik ve Savaş Tamtamları..... 11
Beynimiz Nasıl Çalışır?..... 12

Köşe Yazıları

- Kavgamız..... 4
Sosyalist Gözlem..... 6
Yakın Takip..... 7
Anka Kuşu..... 10

Haber-Yorum

- KSP Türkiye'nin Kuzey Kürdistan'a
yönelik savaş hazırlıklarını
değerlendirdi..... 3

- KSP son dönemde tırmandırılan faşizme
karşı mücadele çağrısı yaptı..... 4

- KSP Ledra Palace'daki toplantıda
İngiliz üslerine karşı çıktı..... 5

- Ekmeğe Zam..... 6

Kültür-Sanat

- Tırtilla Dans..... 8
Sanatın Haccı(3)..... 9

Klasiklerden

- Komünist Partilerin Örgütsel Yapıları,
Çalışmalarının Yöntem ve İçeriği:
Tezler..... 14-15

Arka Sayfa

- Ekim Devriminin 90. Yılında..... 16

**KSG'den
Okuyucuya****Milliyetçiliğe, Faşizme, Emperyalizme Karşı
Birleşik Cephe!**

Sömürü, baskı talana dayalı kapitalist sistemin yöneticileri her ihtiyaç duyduklarında milliyetçiliği körüklemeye devam ediyorlar.

Bazı dönemlerde ise bununla da yetinmeyip kafa taşıyıcılığı, yani faşizmi devreye koymaktan çekinmiyorlar.

Emperyalist ülkeler kendilerine bağımlı kıldıkları ülkelerde yaptıkları ağır sömürü sonucunda ortaya çıkan ve kimi zaman anti-emperyalist olan muhalif hareketleri zayıflatmak için her türlü etnik, dini ve ya tüm diğer farklılıkları kullanmaktan geri durmuyor.

Emperyalizm açısından Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra yaşanan kısmi rahatlama giderek yerini içinden çıkılmaz ekonomik ve siyasal krizlere bırakıyor.

Kapitalist serbest piyasa ve plansız ekonominin doğası gereği ortaya çıkan krizler emperyalist sistemi giderek daha da büyük çıkmazlara sürüklüyor.

Bugün bölgemizde yaşanan emperyalistler arası çıkar dalaşları giderek büyüyen bir ateşin yanmasına neden oluyor.

Bu ateş bölge halklarına kan, göz yaşı ve ölümden başka bir şey getirmiyor.

Son dönemde bu ateşin Kuzey Kürdistan'da daha da körüklenmesi, İran ve Suriye gibi ülkelere sıçratılma planlarının yapılması bölge halklarını daha da kötü günlerin beklediği sinyali veriyor.

Yaşadığı krizleri atlatabilmek için daha çok çıkar ve daha çok sömürü için kolları sıvayan emperyalistler önlerinde duran engelleri ortadan kaldırmak için her türlü yola başvuruyor.

Özellikle Türkiye'de yükselen milliyetçilik her geçen gün daha da çok faşist uygulamalarla ortaya çıkıyor.

Bölgede yaşayan halkların arasına düşmanlık tohumları ekmeye çalışan emperyalistler, savaş tamtamlarını kulakları sağır edercesine çalmaya devam

ediyorlar.

Onlar için kendi kendilerini öldüren halklar daha kolay sömürülebilirdir!

Emperyalizme karşı birleşme ve emperyalizmi ülkelerinden def etme ihtimalini ortadan kaldırmak için halkları bir birine düşürmek emperyalistler için kullanılabilir bir yöntemdir!

Tüm bunlar yanında Türkiye'de yükselen milliyetçilik Kıbrıs'a da taşınmaya çalışılıyor.

Yani emperyalistlerin bölgede çaldıkları savaş tamtamlarından Kıbrıs da payını alıyor!

Gerek Kıbrıs devrimcileri açısından, gerekse bölgedeki diğer ülke devrimcileri açısından önümüzde duran görev ortaktır!

Eğer ülkemizde savaş, kan ve göz yaşı istemiyorsak emperyalizme karşı birleşmek zorundayız!

Emperyalistlerin yaydığı milliyetçiliğin özellikle yoksul ve ezilen kesimler arasında destek bulması nedensiz değildir!

Yaşadığı sistemden memnun olmayan ve arayış içerisinde olan kesimlere emperyalizm tarafından çözüm olarak sunulan milliyetçilik ve faşizmi engellemenin yolu bu kesimlere gerçek kurtuluşun gösterilmesidir!

Ancak ezilen ve sömürülen işçilerin ve tüm diğer sınıfsal katmanların örgütlenmesi durumunda emperyalizmin bu kirli planları engellenebilir!

Emperyalizme karşı emperyalizm tarafından ezilen tüm ülkelerin ezilen bütün sınıflarının birleşik cephesi kurulmalıdır!

Ancak böylesi bir Anti-emperyalist cephe ile emperyalizm yenilgiye uğratılabiliriz!

Ancak böylesi bir birleşik cephe ile sömürüden ve savaştan korunabiliriz!

Emperyalizmi def etmek için, tüm ezilenler örgütlenmeye ve Anti-Emperyalist Birleşik Cepheye!

Kıbrıs Sosyalist Partisi Türkiye'nin Kuzey Kürdistan'a yönelik askeri operasyon hazırlıklarını kınayan ve emperyalizme karşı birleşik cephe mücadelesi çağrısı yapan bir açıklama yaptı. KSP adına Genel Sekreter Yusuf Alkım tarafından yapılan açıklamayı aynen yayınlıyoruz.

Kahrolsun Savaş Yapıcıları ve Savaş Kışkırtıcıları

"Başka milletlere ve ülkelere karşı savaş yapmak, savaş propagandası yapmak savaşçılara imkan sunmak insanlık düşmanı suçtur."

KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ

Yoldaşlar,

Türkiye finans oligarşisi bir yandan, Amerika-İngiltere ve AB finans oligarşisi öbür yandan, Türkiye ve Kıbrıs proletaryasını, Türkiye ve Kıbrıs halkını yeni çıkmazlara ve yeni savaşlara sürüklemenin hazırlığını yapmaktadırlar.

Burjuvalar dünyayı yönetemiyorlar. Dünyamızda savaş, açlık, susuzluk, milletler arası düşmanlık ve işsizlik almış başını gidiyor, çünkü dünyanın hakimleri olan burjuvalar dünyayı yönetemiyorlar. Krizlerle yaşamak ve bizi krizlerle yaşatmak onların tek yönetim yolu.

Bu açıdan bakıldığında batının büyük güçlerinin dünyanın dört bir tarafında sebep oldukları kötülükleri kendi ülkelerine taşımamaya çalıştıklarını görürüz. Globalleşme olacak ama kötülüklerin hepsi başkalarına. Savaşlarda ölümler, açlıklar, yıkımlar Yugoslavlara, eski Sovyet ülkelere, Doğu Avrupa'ya, Irak, Afganistan, Pakistan'a, Asya'ya ve Afrika'ya, Latin Amerika'ya, Orta Doğu'ya. Ve ümit ediyorlar ki Batı Avrupa'yı, Kuzey Amerika'yı, Avusturya, Yeni Zelanda, Japonya'yı bu sayede rahat rahat yönetebilsinler.

Türkiye'de Kürt halkının en basit demokratik haklarını ayaklar altına alıp, bu hakları vermemekte direnen Türk burjuva hakim sınıfları Kürt milletine karşı yürütmekte oldukları savaşı Irak'a da taşıma kararı almışlardır. Bu kararın ardındaki gerçek nedenler ne olursa olsun, Türkiye'de çalınmakta olan savaş tamamları

sadece ve sadece zenginlerin, burjuvaların işine yarayacaktır. Türk ve Kürt proletaryası, Türk ve Kürt halkı bu işten hali hazırda zarar görmekte ve de zarar görecektir. Başka bir ulusu ezenler kendileri de özgür olamazlar. Türk proletaryası ve Türk köylüleri Kürt milletinin elinden tutmalıdır. Ona yardımcı olmalıdır. Onun haklarını savunmalı, onun haklarını elde etmesi için mücadele etmelidir. Kürt milletine karşı savaşı kabullenmemelidir.

Türkiye'de, Kürtlere karşı çalınan savaş tamamlarına bizim ülkemize karşı, bizim küçük ülkemiz ve halkımıza karşı Perinçek ve şürekâsının çaldığı savaş tamamları eklenmiştir. Bunlar Kıbrıs'taki fikirdaşlarıyla birlikte, Denktaş ve şürekasıyla birlikte 1-4 Kasım arasında Kıbrıs'ta Amerika'ya Dur toplantısı düzenlemişlerdir. Türkiye'deki taraftarlarını Kıbrıs'a çağırılmışlar, bir zamanlar MHP'nin Türkeş veya DYP'nin Çiller takımının düzenlediği Kıbrıs'a çıkartma hareketlerini, şimdi onların hepsini kat kat geçmiş olan İP'nin Perinçek takımı düzenlemiştir.

Biz Türkiye'nin komünistlerinin, devrimcilerinin, demokratlarının Türkiye proletaryasını ve halkını harekete geçirip, gerek Kürt milletine karşı gerekse Kıbrıs Türklerine karşı yürütülmekte olan provokasyonları püskürtmek için ellerinden geleni yapacaklarından eminiz. Kürt Halkı ve Kıbrıs Halkı kurtulmamış ise, onlar da kurtulamazlar.

Bizim ülkemizde Kıbrıs'ı Avrupa'nın tek dışı kalmış canavarlarına yem yaparak onu Türk barbar mezaliminden kurtarma planları yapan aklını yitirmiş, denize düşüp yılanı sarılan ve esas olarak burjuva olan akımlar güçlüdür. Biz bunları yeneceğiz. Proleterlerimiz ve halkımız bunları yenmenin şart olduğunu öğrenecek. Yoksa kurtuluş yok Kıbrıs'a.

Türkiye'de, Irak'ta ve İran'da Kürdistan'ı ABD ve İngiltere şer ittifakının tek dışı kalmış canavarlarına yem yaparak onu Türk barbar mezaliminden kurtarma planları yapan aklını yitirmiş, denize düşüp yılanı sarılan ve esas olarak burjuva ve feodal olan akımların varlığı malumdur. Kürt milleti bunları yenecektir. Kürt proleterleri ve halkı bunları yenmenin şart olduğunu öğrenecek. Yoksa kurtuluş yok Kürdistan'a.

Türküyle Kürdiyle Türkiye, Rumuyla Türküyle Kıbrıs el ele vermelidir. Emperyalizme karşı, ABD-İngiliz şer ittifakına karşı, onların en büyük destekçileri olarak AB şer ittifakına karşı Türk, Kürt, Rum komünistleri, devrimcileri, demokratları proleterlerini ve halklarını el ele vermiş devrimci bir güç olarak, emperyalizm karşıtı bir güç olarak birleştirmelidir.

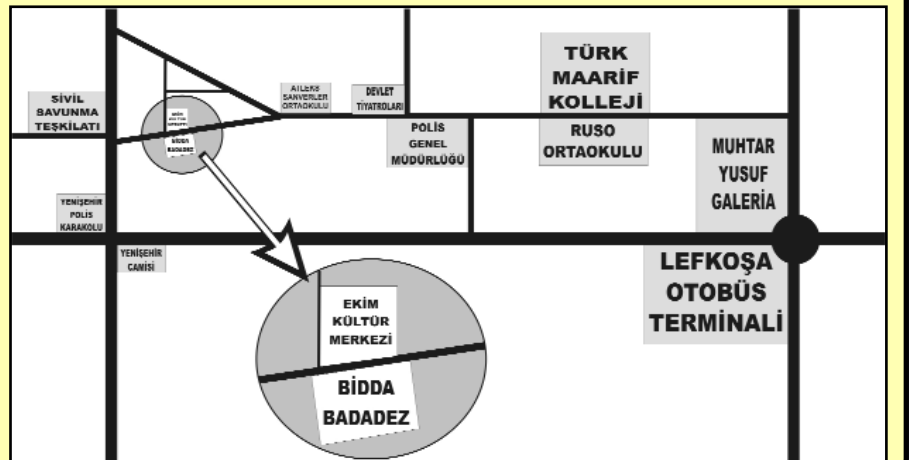
Hepinizi böyle bir birliğe çağırıyor, TC'nin Irak Kürdistan'ına karşı aldığı savaş kararını protesto ediyoruz.

www.OzgurKibris.net

**Özgür Bir Kıbrıs
İçin mücadelenin,
İnternetteki
Adresi Yeni
Kurulumu İle Yine
Sizlerle...**

E.K.İ.M Kültür Sanat Üretim Merkezi Sizi Bekliyor!

Uzun bir aradan sonra yeni binası ile faaliyete geçen E.K.İ.M Kültür Sanat Üretim Merkezi tüm ilerici ve demokratları birlikte çalışmaya bekliyor! Emegin Kurtuluşu İçin Mücadele'de kültür-sanat alanında mücadele eden E.K.İ.M, tüm işçi ve emekçilere bu mücadeleye katılma çağrısı yapıyor!
E.K.İ.M Kültür Sanat Üretim Merkezi adresi: Şht. Sıtkı Hasan Sokak No: 5 Kızılbaş Lefkoşa

Kavgamız

Yusuf ALKİM

Sorular ve Bazı Muhtemel Yanıtlar

- Bir kişi neden KSG gibi bir gazete okur?
- Neden siyasetle, siyasi mücadele ile dolu bir hayatı seçer?

Bu soruların belirli net bir yanıtı yoktur.

Çünkü herkese göre farklı nedenleri vardır.

Hatta bu nedenler bile zaman içinde değişebilir.

Örneğin genç bir öğrenci ilk başlarda toplumsal duyarlılığının ağır basmasından ve biraz da macera arıyor oluşundan dolayı çevresinde yapılan eylemlere katılır ve giderek hayatını buna uygun olarak şekillendirebilir.

Fakat bu kişinin öğrencilik hayatı bitince ve artık işlemeye ve ailesini geçindirme mücadelesine başlayınca öğrencilik dönemindeki düşünceleri değişmeye başlar.

Bu değişimin yönü de kesin belli değildir.

Bazı kişiler için önlerinde birçok seçenek bulunmaktadır;

- Ailesinden kalan işin başına geçip kendini kurtarmak,

- Ailesi ya da bir tanıdığının yardımı ile iyi bir işe başlamak,

- Çok zeki ya da yetenekli olmasından dolayı kolaylıkla iyi para kazanabileceği bir iş bulması,

- Bin bir türlü sıkıntı yaşamaması, bir işten bir işe geçmesi yani bir türlü hayatını düzene koyamaması,

Yukarıda sıralananlar gibi bir seçeneğinin olmaması ve asgari ücrete bir işte çalışmk zorunda kalması...

Bu seçenekler daha da çoğaltılabilir.

Konumuza dönecek olursak kişi bu dönemde yani hayatını kurma döneminde tam bir çalkantının içindedir.

Öğrencilik dönemindeki düşünceleri ile çelişmeye başlayabilir.

Çünkü o dönemde olayın sadece macera kısmına kafa yormuştur ve sahiplendiği mücadelenin temelini içerisinde yaşadığı sosyo-ekonomik (emek-sermaye çelişkisi, kapitalist sistemin insanlığı nasıl sömürdüğü ve ne gibi sorunlar yaşamasına neden olduğu gibi)nedenler oluşturmamıştır.

Eğer kişi bu sosyo-ekonomik nedenleri kavramaya ve bilinçli olarak mücadele vermeye başlarsa o noktadan itibaren giderek mücadeleyi yaşamının temeli haline dönüştürür.

Yani devrimci mücadele dediğimiz yaşam tarzını kendisine temel edinir ve düşünceleri daha temelli bir hal alır.

Bu kişinin bir işçi olması ya da sermaye sahibi olup bir iş yeri sahibi olması bunu değiştirmez.

O sermaye sahibi de olsa shibi olduğu sermayeyi nasıl mücadele için kullanabilirimi düşünür.

Bu noktada "Neden KSG gibi bir gazete okuyayım?" sorusuna yanıt verilebilir;

- KSG kişinin kendisini bilinçlendirmesi için bir araçtır, fakat tek başına yeterli değildir.

Kişi KSG ve tüm Marksist-Leninist kaynakları okuyarak kendisini donanımlandırır.

Bu onun verdiği mücadeleyi daha bilinçli yani daha güçlü vermesini sağlar!

Kişi bunu yaptığı oranda yaşamın içinde olan çelişkileri çok daha net görebilme ve anlayabilme yeteneğini kazanır.

Eğer çevresinde uyuşturucu kullanan, karısını döven, kocasını aldatan, kumar oynayan ve bunun gibi sorunları olan kişiler varsa bu kişilerin neden bunu yaptığını anlamaya başlar.

Sadece bununla da kalmaz, bu kişilerin sorunlarına çözümler üretmeye de başlar.

Ama kişi tüm bu ve bunun gibi sorunların temel kaynağının içerisinde yaşadığı, sömürüye ve eşitsizliğe dayalı sistem olduğunu bildiği için mücadelesini bu sisteme karşı yoğunlaştırır.

Bu seçeneğin bir de tersi vardır; yani kişi öğrencilik hayatı bitince ya da bir dönem yaşadığı sorunlu hayat geçip daha sorunsuz bir hayat sürmeye başlayınca bir dönem verdiği mücadele ona gereksiz gibi görünebilir.

Bu noktada ise "Neden böylesi bir mücadele ile şekillenen bir yaşamın tercih edilmesi" sorusuna yanıt verilebilir;

- Eğer bir kişi etrafında olup bitenlere karşı duyarsız kalamıyorsa,

- İşçi sınıfı temelli olmasından dolayı mücadele vermektan başka seçeneğinin olmadığını farkındaysa,

- Belki bugün için kendisine çok fazla da zarar vermemesine rağmen ileride bunun kendisi ve yakınındakilere de zarar vereceğinin farkına varıyorsa bu mücadeleyi sahiplenir ve hayatını ona göre

şekillendirir.

Bu noktada ise başka bir soru sorulabilir;

- "Bu mücadeleyi sahiplenen kişiyi nasıl bir yaşam beklemektedir?"

Muhakkak ki bu kişinin önündeki yaşam çok da kolay olmayacaktır.

Çünkü var olan sistem binlerce yıldır değişerek ve gelişerek devam eden ve bunu kişinin bir diğer kişiyi sömürmesi üzerine şekillendiren bir sistemdir.

Bu sistemi yıkmak ve yerine sömürsüz, insanca ve refah içinde bir sistem kurma çabası insanlığın tarihindeki en büyük projedir.

Bu projenin hayata geçmesini çıkarlarına uygun görmeyen ve devlet, asker, polis ve tüm diğer sahip oldukları kurumları ile buna karşı duran bir kesim bulunmaktadır.

Bu kesimlere karşı mücadele vermek elbette kolay değildir.

Ve bu mücadeleyi kazanabilmek için çok disiplinli ve güçlü bir örgütlenme şarttır.

Kimse size ship olduğu sistemi sırf demokrasi olsun diye eliyle vermez.

Hele hele bu kesimler çıkarları için savaş, katliam ve giderek dünyayı yok etmeyi göze alabiliyorlarsa onlardan bunu beklemek tam bir hayalcilik olur.

Peki bu kadar güçlü olan bu kesimlere karşı nasıl mücadele verilebilir, nasıl zafer kazanılabilir?;

- Bu kesimlerin temel gücü yönettikleri kitlelerdir. Bu kitleler onları yönetenlerin zorba, barbar yüzlerini gördükçe ve bilinçlendikçe bu kesimlerin güçleri giderek azalır.

Bu sisteme karşı mücadele verenlere karşı kullanabilecekleri yöntemlerde kullanacakları insan gücü ortadan kalkar. Devlet memuru, asker, polis olan kişiler kendilerine verilen görevleri reddeder ve bu insan gücü karşı tarafa geçer.

Kitlelerin desteğine sahip olmayan bir sistem ayakta kalamaz.

Ve kitlelerle verilen bir mücadelenin zafere ulaşmasının önünde hiçbir silah ya da barikat duramaz.

Çünkü o silahı kullanacak, o barikatı kuracak kişiler bu barbarlık sistemine karşı mücadele verenlerle birliktedir.

Bu noktadason bir soru sorulabilir;

- Böylesi bir mücadeleye var mısınız? Yoksa bu sistemin bir parçası olarak yaşamak sizin için daha kabuledilebilir midir?

Kıbrıs Sosyalist Partisi yayınladığı basın bildirisini ile son dönemde tırmandırılan milliyetçiliğe ve faşizme karşı mücadele çağrısı yaptı. KSP adına Genel Sekreter Yusuf Alkım tarafından yapılan açıklamada, faşizmi her ihtiyaç duyduğunda kullanan emperyalizme karşı tüm devrimcilerin birleşik cephe birleşmesi gerektiği vurgulandı. Bildiriyi aynen yayınlıyoruz.

Ülkemizde faşizme "DUR!" diyelim!

Ülkemizde özellikle 2004 Nisan referandumu sonrasında hem kuzeyde, hem güneyde bilinçli bir şekilde ayrılıkçı ve şövenist duygular pompalanmaktadır.

Düne kadar çözüm, barış ve birlikte bir yaşamdan bahsedenler, her geçen gün daha da ayrılıkçı bir politika gütmeye devam ediyorlar.

İzlenen bu yanlış ve tehlikeli siyaset ülkemizin her iki kesimindeki gerici ve karanlık güçlere destek olmakta ve onlara gerici, karanlık düşüncelerini topluma yaymak için daha olanaklı bir ortam sunmaktadır.

Bu kesimlerin kuzeydeki

elemanlarının en büyük dayanakları TC devleti ve Türkiye'deki gerici, ırkçı, faşist yapılanmalardır.

Son dönemde Türkiye'de tırmandırılan faşist yapılanmalar ülkemizdeki yandaşları ile dayanışma içinde hem Anadolu coğrafyasını, hem de Kıbrıs coğrafyasını tehdit etmektedirler.

Bu kesimler emperyalizme göbekten bağlı olduklarını ve esas görevlerinin bu insanlık dışı barbar düzeni korumak olduğunu gözlerden kaçırmak için sözde emperyalizm karşıtlığı maskesi arkasına gizlenmektedirler.

Anadolu ve Kıbrıs halklarının emperyalizme karşı olan duruşlarını kullanmak ve emperyalizmi tehdit eden bu duruşu ortadan kaldırmak istemektedirler.

Bu gerici kesimlerin Kasım ayında Kıbrıs'ta düzenleyecekleri şövenist eylemlere katılmaları için Türkiye'deki TV kanalları üzerinden tüm yandaşlarını Kıbrıs'a çağırılmaktadır.

Bu gerginlik yaratıcı şövenist eylemlere karşı tüm ilerici ve demokrat kesimler bir araya gelerek ortak bir tavır sergilemelidir.

Kıbrıs Sosyalist Partisi bu kesimlere karşı mücadelesine artırarak devam edecektir.

Çağrımız tüm ilerici demokrat kesimlerdir;

Gelin bu karanlık güçlere ülkemizde onlara yer olmadığını en güçlü şekilde gösterelim!

Gelin omuz omuza, dayanışma içinde ortak bir tavır sergileyelim!

Ülkemizde faşizme "DUR!" diyelim!

Yaşasın halkların kardeşliği!

Emperyalizme karşı birleşik cephe birleşelim!

Kıbrıs'ta Çözüm İçin İngiliz Üslerinden Kurtulmalıyız

17 Ekim tarihinde Ledra Palace'de düzenlenen partiler arası görüşmelere KSP adına katılan MK üyesi Mehmet Birinci yaptığı konuşmada İngiliz üstlerine karşı verilmesi zorunlu olan mücadeleye dikkat çekti. Birinci'nin konuşma metnini aynen yayınlıyoruz.

CTP ve AKEL'in, yıllarca aynı Dünya görüşünü paylaştıklarını söyleyen iki partinin iktidarda olduğu bir ortamda, ülkemiz barıştan her zamankinden daha uzaktır. Her iki partinin de yıllardır savunduğu iki bölge, iki toplumlu ve 1960 Kıbrıs Cumhuriyeti temelinde, bu cumhuriyeti yeniden yapılandıran federal bir çözüm şekline neden bir türlü ulaşamadığı ve hatta böyle bir çözümden neden iyice uzaklaşıldığını anlamak zorundayız? Bu durum her iki parti yetkililerinin kötü niyetlerinden, anlaşma istemezliklerinden mi kaynaklanmaktadır? Hayır! Her iki parti de Kuzeyde ve Güneyde yaşadıkları hükümet deneyimleri ile anlamış olmalıydılar ki Kıbrıs sorununun burjuva temelde çözümü Kıbrıs'ta yaşayan toplumların inisiyatifinin çok ötesindedir. Oyuna taraf olan dış güçler vardır. Bu güçlerin razi

olmadığı hiçbir noktada ilerleme sağlanamaz. Hatta biz CTP ve AKEL'in hükümet deneyimleri sırasında bu gibi sıkıntılarla ilgili yaşadıklarını da bizlerle paylaşımlarını talep ediyoruz.

Her türlü çözümün önündeki bir numaralı engel Emperyalist güçlerin adamız üzerindeki çıkar dalaşmalarıdır. Özellikle de ABD, Birleşik Krallık ve TC emperyalist bloğunun çıkarlarıdır. Ülkemizdeki en büyük çiban başı İngiliz 2002 adadaki varlığıdır. Bu üsler adada durdukça Kıbrıs sorununa çözüm beklemeyin. Hatta işgalci Türk ordusunun ada üzerindeki öncelikli sorumluluğu bu üslerin güvenliğini sağlamaktır.

Barış için şu an partiler olarak atabileceğimiz en önemli adım,

başta CTP ve AKEL olmak üzere, bu iki büyük partimizin önderliğinde derhal İngiliz Üslerinin adadaki varlığına karşı kampanyalar düzenlemektir. Üsler bölgesinde sık sık protesto eylemleri, İngiliz radyo yayınlarına teknik olanaklar elv erdiği surece

parazit, İngiliz üs bölgelerinde İngiliz polisinin Kıbrıs vatandaşlarına karşı her türlü müdahalesini (Trafikle ilgili olanlar dahil) reddetmek, gereği ödemeleri gereken kirayı ödemiyor), altına imza attığı garanti anlaşmalarına saygı göstermeyen İngiltere'nin adamızdaki otoritesini tanımayı reddedeceğimizi her vesile ile beyan etmeliyiz. Bu yönde özellikle

adanın her iki tarafında yaşayan hatırı sayılır miktardaki İngiliz yerleşiklere yönelik de çalışmalar yaparak, İngiltere hükümetinin kendi vatandaşları tarafından da baskı altına alınmasını sağlamalıyız.

Baylar/bayanlar, barış ve çözüme giden yol hiç de toz pembe bir yol değildir. Ciddi mücadeleler gerektirir. Geçekten bu adada iki bölge, iki toplumlu bir barış istiyor musunuz?

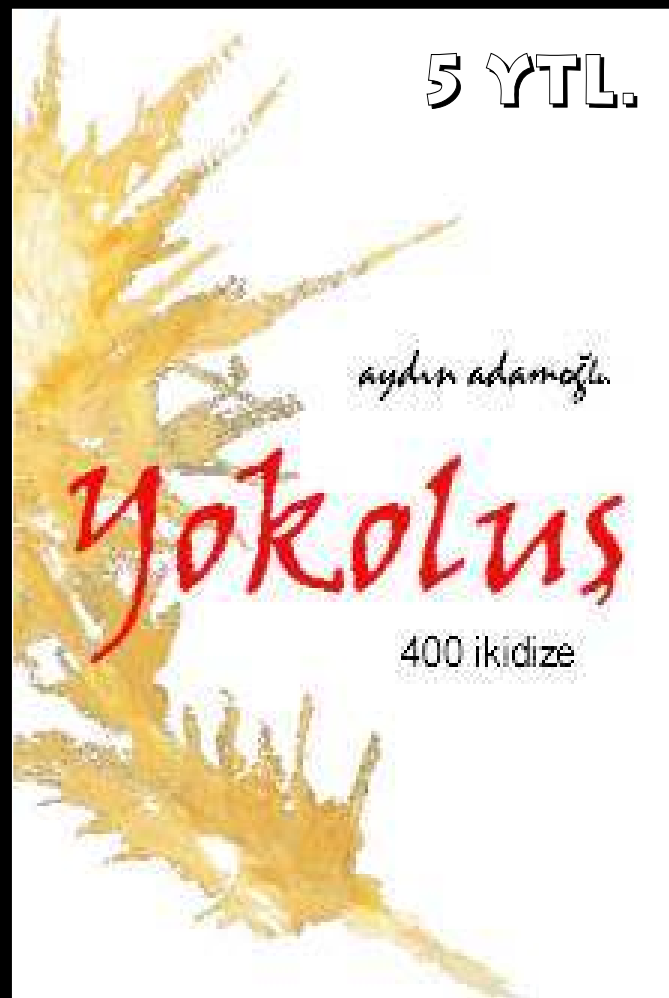
İstiyorsanız buyurun, sizi mücadeleye çağırıyoruz!

Şurası bilinmelidir ki, emperyalist güçlerin adamızdaki varlığına karşı tavır almadan, bu güçlerin sözde barış planlarına onay veren her kişi, kurum ve parti, istese de istemese de emperyalist tahakküm politikalarına hizmet etmektedir.

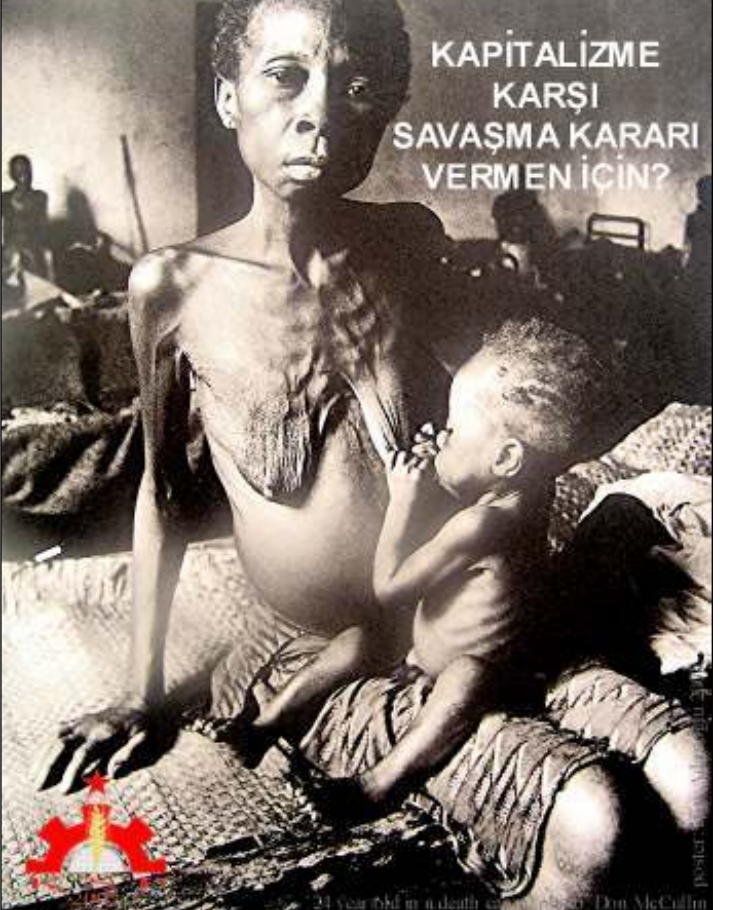
Partimiz tüm varlığı ile böyle bir mücadelenin içinde olacaktır.

Değerli Şairimiz Aydın ADAMOĞLU'nun YOKOLUŞ İsimli Şiir Kitabı Kıvılcım Yayıncılık Tarafından Yayınlandı. Bu Değerli Esere Gazetemizin İrtibat Adresinden ve Telefonundan Ulaşabilirsiniz. Ayrıca Çok Yakında Tüm Gazete Bayilerinde ve Kitapçılarda.

DAHA NE KADAR KÖTÜ OLMALI

Sosyalist Gözlem

Özdemir GÖÇER

CTP Efsanesi

Basında son dönemlerde en sık rastladığımız yazılar arasında CTP ile ilgili yakınmalar önemli yer tutmaktadır.

"CTP gibi mücadele dolu bir geçmişe sahip parti nasıl olur da işgal rejiminin işbirlikçisi haline gelir?"

Bu konuyu en fazla isleyen, CTP'nin 'şanlı' geçmişini en çok gündeme alan yazarlardan biri Afrika gazetesinden Serhat İncirli. Ama Serhat'ın dışında da hemen hemen tüm muhalif gazetelerde CTP'nin bugününü yererken geçmişine övgü düzen yazar çok.

CTP, CTP'lilik adeta kutsallaştırılıyor. Okuyucular neredeyse eski CTP'nin, Lenin'in partisi gibi büyük başarılarla imza atmış Marksist-Leninist bir parti olduğunu sanacaklar!

Halbuki, CTP'nin içine düştüğü hale bakıp üzülen, sosyalizm sempatisini kitleler, geriye bakarken daha mantıklı bir şekilde düşünebilmelidirler.

Bu parti bugünkü barış düşmanı, emperyalizmin işbirlikçisi, şövenist konumuna apansızın mı düştü?

SSCB yöneticilerinin sosyalist Sovyet iktidarını kapitalizme terk etmelerinden sonra oluşan boşluktan dolayı mı CTP bu hale geldi?

Bu soruların yanıtlarını ilgili herkes CTP'nin yayın organı YeniDüzen gazetesinin daha ilk sayılarından itibaren bugüne kadar çıkan tun sayılarını taramak suretiyle bulabilir.

Daha 1978 yılında bu satırların yazarı olarak hazırlanmasında görev aldığım bir broşürde CTP'nin ve AKEL'in kendi belgelerine dayanarak bu iki partinin şövenist ve işbirlikçi partiler olduğunu ortaya koymuştuk. Hatta bunların biri Kıbrıs'ın kuzeyinde öteki de güneyinde iktidara gelseler bile Kıbrıs'ta barış sağlamak yerine şöven milliyetçi çizgide birbirleri ile dalaşacaklarını yazmıştık.

Bu öngörü aradan yaklaşık 27 yıl geçtikten sonar gerçekleşti. CTP ve AKEL, Kuzeyin ve Güneyin hükümet partileri oldular; ve onların yönetiminde Kıbrıs halkı her zamankinden çok daha fazla barıştan uzaklaştı.

Kısacası CTP'nin eskisi de şimdikinden farklı değildi. Yani Ö. Özgür'ün, N. Talat'ın CTP'si de bugünkü CTP'den özde farklı değillerdi.

Tek fark eski CTP'nin şövenist, işbirlikçi yüzünü "emek ve emekçi" edebiyatı ile maskeleyerek, sosyalizme sempati duyan önemli bir kitleyi peşinden sürüklemeyi başarmış olmasıdır.

Emperyalist güçlerin CTP yönetimi ve onlar gibi

sahte solculara biçtikleri bir misyon vardır; işçi sınıfı hareketi içerisinde kafa karışıklığı yaratmak, bu hareketin gücünü bölmek ve zayıflatmak ve yeri geldiğinde yükselen devrimci halk hareketini köreltmek, hedefinden saptırmaktır.

Emperyalistler böyle partileri el altından destekler ve yeri geldiğinde kullanır.

Nitekim 2003 yılında seksen binlerin yürüdüğü yükselen halk hareketi, CTP sayesinde reformizmin batağında eritilerek yok edilmiş ve ödül olarak da CTP işgal rejiminde hükümetçilik yapmakla görevlendirilmiştir.

Şimdi artık CTP'nin çirkin yüzü ortaya çıkmıştır. Ama toplumun devrimci potansiyelini köreltmek için yeni CTP'ler piyasaya sürülmüştür. Bu CTP'lerin hangileri olduğunu, rejimin olanaklarından nasıl nemalandıklarını görmek için çok çaba sarf etmeniz gerekmiyor. Şöyle bir etrafınıza bakmanız, biraz kulağınızı açık tutmanız yeterli.

Bunların kimler olduğunu ben buraya yazsam da fayda etmiyor. Siz ille de kendi deneyimlerinize, ihaneti yasayarak tanıyacaksınız!

Yine de bugüne kadar ortaya koyduğu temel siyasi öngörülerin çoğunun yaşamın kendisi tarafından doğrulanmış bir siyasi hareketin söylediklerine daha ciddi bir şekilde kulak kabartmanın zamanı gelmedi mi?

Ekmeğe Zam

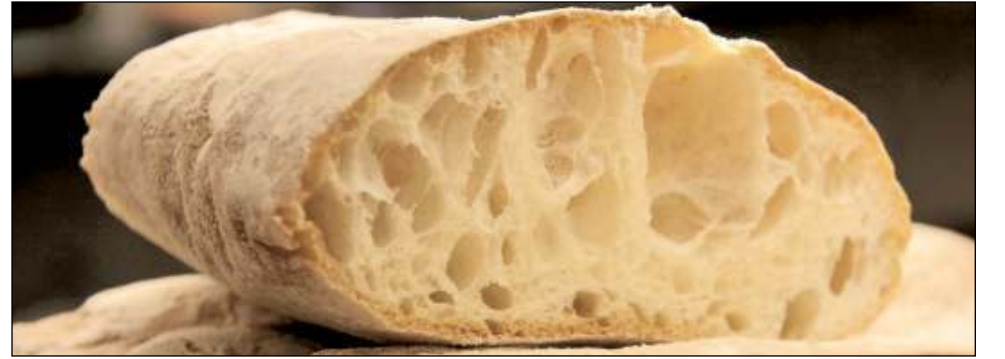
Geçtiğimiz ay içerisinde ekmeğe yapılan zam ile ilgili olarak yaşananlar dikkat çekici idi. Hükümet tarafından yapılan açıklamalarda ilk önce ekmeğin fiyatının belirlenmesinde kendilerinin bir rolünün olmadığı belirtildi. Daha sonra ise toplumda oluşan tepkilerden dolayı geri adım atılarak ekmeğin fiyatı düşürüldü. Tabi yeni fiyat eskisine oranla yine daha yüksek oldu. Yani hükümet geri adım atmasına rağmen ekmeğe yapılan zammın tamamı geri çekilmedi. Kıbrıs Sosyalist Partisi de ekmeğe zam yapılmasını eleştiren bir bildiri yayınlamıştı. Bu bildiri hiçbir basın kuruluşunda yayınlanmadı. Bu nedenle bildiri aynen yayınlıyoruz.

HÜKÜMET EMEKÇİNİN EKMEĞİNDEN ELİNİ ÇEK!

CTP-ÖRP hükümeti, uyguladığı liberal politikalar sonucunda, halkın ekmeğine de el atmıştır!

"Ekonomimiz geliyor", "Milli gelir yükseliyor" palavraları arasında, esas yükselenin patronlar, esas gelişenin zenginler olduğu gerçeğini gizlemeye çalışan hükümet, yaşam her geçen gün daha da pahalı olurken, özellikle asgari ücretle geçinen işçi ve emekçilerin en temel besin kaynaklarından birisi olan ekmeğe de el atmaktadır!

Yapılan zam sonucunda fiyatı 1 YTL'ye çıkarılan ekmeğin yanında mazot, elektrik, su gibi tüm diğer temel ihtiyaç ürünlerine getirilen zamlar derhal geri alınmalıdır!

Zaten olması gerekenden çok aşağıda olan ve Ağustos 2007'de tekrardan düzenlenmesi gereken Asgari Ücret derhal yeniden düzenlenmeli ve işçi-emekçilerin yaşam koşulları yükseltilmelidir!

Partimiz, sömüren-sömürülen ilişkisinin temel olduğu bir sistemde yaşam pahalılığının hiçbir zaman bitmeyeceğinin ve işçi-emekçilerin yaşamlarının her fırsatta geriye götürüldüğünün bilincindedir!

Emperyalist güçlerle devamlı dirsek temasında olmayı, onların sözünden çıkmayarak ülke her geçen gün daha da bağımlı hale getirmeyi "uluslararası alana

açılmak, izolasyonların kaldırılması" gibi komik gerekçelere bağlayanlar, bugün ekmeğimizi, yarın ise canımızı isteyeceklerdir!

Kıbrıs Sosyalist Partisi, insanımızın temel tüketim maddelerine bile el atmaktan çekinmeyen hükümetin son ekmeğin zammını şiddetle protesto eder ve zamların geri alınması gerektiğini belirtir!

Ekmeğimizle oynatmayacağız!

İnsanca bolluk içinde bir düzen kurulabilir ve kurulacaktır!

Sömürsüz, insanca bir düzen için örgütlü mücadeleyi yükseltelim!

Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

**Vergimizi Ödüyorum,
Yine de 950 YTL
Asgari Ücretle
Çalışmaya Mahkum
Ediliyoruz!**

Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

**Vergimizi Ödüyorum,
İşçi Sınıfının Verdiği
Vergilerden Elde Edilen
Kaynaklarla Sermaye Sınıfı
Daha da Güçlendiriliyor!**

Yakın Takip

akif_aksakal@yahoo.com Akif AKSAKAL

Bugün ekmek, yarın can

Eskiden de fakirdik, şimdi de fakiriz.
Alıştık, kanıksadık sanki fakirliği.
İki yaka bir türlü bir araya gelmedi.
Kemer sıkı sıkı, kemerde delik kalmadı.
Üçün beşin hesabını yapmaktan, deyme matematikçilere kök söktürdük.

Geçim sıkıntısı, yaşamımızın bir parçası haline geldi.

Hatta odak noktası...
"Şükredenlerimiz" de çıktı bu hallerimize!
Birşey diyemedik, çaresizdi zavallı...

Her allahın günü et soteler, kaliteli şaraplar, gezip tozmalar değildi istediğimiz.

Karnımız doysun, biraz da biz yaşayalım diyorduk.
Karnımızı bir şekilde doyuruyorduk ama işte o kadar...

Hayati fonksiyonlarımızı sürdürülebiliyorduk.
Su içiyorduk, ekmek yiyorduk, uyuyorduk.

Buna yaşamak mı denirdi?

Resmen sürünüyorduk kardeşim, resmen sürünüyorduk!

Sürünme faslı da artık sona erdi gibi görünüyor bu memlekette.

Artık kunduz olduk!

Yılanlıktan kunduzluğa terfi ettik.

Eskiden sürünüyorduk, şimdi yerin dibine doğru kazı çalışması yapıyoruz.

Ön dişlerimiz kuvvetlendi, ileri fırladı kazmaktan.

Artık yerlerde de sürünmüyoruz, yerin dibine doğru emin kazışlarla ilerliyoruz.

Fakirler kunduz oldu.

Keyfimizden mi magmaya kadar kazabiliriz diyoruz?

Hiç öyle bir niyetimiz yok aslında.

Fakirse, insan değil miyiz?

Yaşamak neydi?

En temel gereksinimlerin karşılanmasında sorun yoktur yaşamakta!

Ve de az biraz insan olduğumuz için müsaadenizle, birtakım sosyal işlere de girişebilmekte hayat.

Spor yapmaktı, hobi sahibi olmaktı, sanatla ilgilenmekti, çiçek dikmekti, bir teleskop alıp gökyüzünü incelemekti, ne bileyim, dilediğin zaman denize girebilmekte mesela...

Yani sosyalleşebilmekte yaşamak bir bakıma...

Bu da çoktur bize bundan sonra.

Gırtlığı düşünmekten bunlara sıra gelmeyecektir artık.

4 kişilik, asgari ücretle yaşamaya çalışan bir aile, günde en azından üç ekmek tüketir.

Makarna bile ekmekle yenir ki, şişirsin, doyursun, gecenin bir vakti açlıktan uykundan uyanmayasın...

Üstüne bir bidon da su için miydi, o gece kurtulmuştur.

Ekmek, fakirin ana yemeğidir.

Ama öyle bir çarkın içine girmişizdir ki, ana yemeğimiz de soframızdan ufak ufak uzaklaşmaya başlar.

Pek sosyalist hükümetimiz, ekmeği 1 YTL yaptı bize...

Ellerine sağlık...

Cebimizi deldi, aşırıdıkça aşırıdı," milli gelir yükseliyor ses etmeyin" dedi.

Geleceğimizi çaldı, "ülkemiz tanımıyor ağzınızı açmayın" dedi.

İrademizi, taleplerimizi, isteklerimizi ipotek etti, "TC ile elele, büyüyen KKTC" diye mavralar sıktı.

Şimdi de sofradaki ekmek birer ikişer azalmaya başladı.

Yakında sıra canımıza gelecek, onu da kuzu kuzu teslim mi edeceğiz?

Sendikalar nerede?

Kendine devrimci diyen örgütler nerede?

Ah, pardon, pek büyük devrimci İzzet İzcan şu anda YDÜ'yü övmekle, Suat Günsel'i, bu bilmem kaçınıcı dünya zenginini yüceltmekle meşgul!

Gençlik örgütü sekreteri eğitimde ticarete hayır derken, o, Suat Bey'i ziyaret edip, ne kadar büyük işler yaptığını anlatmakla uğraşır.

Bizim ekmeğe sıra mı geldi?

Bizim ekmek gitti gider...

KSP, "ekmek bildirisi"nde ne de güzel dedi...

Okuyunuz be gardaşlar, okuyunuz...

Dostu düşmanı biliniz...

Olan ekmeğe oldu,

Yarın canımız gidecek elimizden, ilgileniniz!

YKP Genel Sekreteri ile Küçük Bir Siyasi Polemik...

YKP'den Murat yoldaş bir ara değişim konusunu ele almıştı.

Engels'den referanslarla

Demişti ki;

"Bakın Engels'e, değişime ne kadar önem veriyor. Halbuki bu KSG yok mu bu KSG. Değişime hiç önem vermiyor. Değişmemekte ısrarlı. Hiç değiştirmiyor görüşlerini."

Biz de dedik ki Murat yoldaşa;

"Murat yoldaş, Engels'in ele aldığı değişim sorunu ticaretteki değişim sorunudur. Mal değişimi, malla para değişimi. Parayla para değişimi vb. Yani ticaret. Ele aldığı değişim bu. Fikirlerin değişimi değil!"

Anladın mı Murat yoldaş??

Eh o gündür bugündür Murat'tan ses seda yok.

Değişti mi bu Murat?? Engels'in ele aldığı değişimi anlayarak değişmiş bir Murat mi var karşımızda yoksa bize bu KSG Engels'i örnek almıyor hiç değişmiyor diyen aynı Murat mı?? Yani değişmeyen Murat?

Murat yoldaş ne oluyor. Değişim konusunda değiştin mi??

Önce ona cevap ver. Pozitif bir detay gerekli bize bu konuda.

Hadi can-ciğer yoldaş.

Değişme işinde pek ilerlemedin galiba, ne dersin?!

En azından detayda baktığımızda pozitif bir gelişme yok!

E.K.I.M KÜLTÜR SANAT ÜRETİM MERKEZİ KOL FAALİYETLERİ BAŞLADI!

Satranç

Müzik

Tiyatro

Dans

Sinema

Eğitim Çalışmaları

E.K.I.M. KURSLARI YENİ BİNAMIZDA BAŞLAMISHTIR, İLGİ DUYANLAR KAYIT YAPTIRABİLİRLER.
Bilgi için: 0533 877 93 00
Adres: Şehit Sıtkı Hasan Sokak No:5 Kızıldaş Lefkoşa

İŞÇİ ÇOCUKLARINA

Çocuklar, bu ilan sizin içindir. Babanızın, annenizin, ablanızın, abinizin yaşam kavgasını ele alıp yansıtacak, onların bir günlük ekmek mücadelelerini ifade eden yazı veya şiirlerinizi bu sayfalarda yayınlamak için dört gözle bekliyoruz.

AESOP'tan Masallar

İngilizceden çeviri Aydın Adamoğlu
(AESOP, The Complete
Fables, Penguin yayınları.)

İKİ DÜŞMAN

Birbirlerinden nefret eden iki adam, aynı gemide yolculuk ediyorlardı. Biri pruvaya, diğeri de kıça yerleşti. Fırtına patladı ve gemi batma noktasına geldi. Kıçtaki

adam, geminin önce hangi kısmının suya gömüleceğini dümenciye sorar. Dümenci

'Pruva' diye cevap verir. 'Öyleyse' der adam, 'Düşmanımın ilk öldüğünü görmekten, ölüm benim için hüzünlü olamaz artık.'

MERAK

a.adamoğlu

Tabutta taşınan kim
kar suyunda yıkanan
'Şehitler ölmez'se?

Benim vatanımı nasıl böldünüz
onu anlatın
meraklıyım,
'Vatan bölünmez'se?

BENİ EVİNE ALAN ADAM

Beni evine alan adam
Evini kaybetti.
Bana çalgı çalanın
Aletini aldılar.

Ölüm getirdim
Demeli mi
Yoksa: herşeyini elinden alanlar mı
Ölümü getirdiler?

Bertolt Brecht

(Poems 1913-1956,

Methuen yayınları.)

İng. Çeviri a.adamoğlu

TIRTILLA DANS

-Burası, teke sakalın ve tırtılın yurduydü. İssiz sahillerden birinde, çakılların arasında, beyaz köpükle yıkanılar, tuzlu rüzgârla kurunurlar, sarı ayla hayal kurarlar, kızıl güneşle kavrulurlar, inatçı kumla kavga verirler, yağmurla ıslanırlardı. Mükemmel değildi ama mutlu da denilebilirdi yaşamlarına. Denizi, rüzgârı ve baragadicinin kırık transistörünü dinlemekle geçirdiler mevsimlerini. Sarı buri taşından yapılmış tek göz okulun açık pencerelerinden, kutsal kitapların surelerini, bayrakları, şehidi, kahramanın ve vatan haininin tarifini, gençliğe hitabeyi ve andı öğrendiler. Niye dediler niye? 'Bunlar yüce değerler' diye cevap geldi pencerelerden. Sarı buri taşları omuzlarını kaldırdılar. Yarın bir arı kuşunun gagasında, son defa bakacaktı kızıl güneşin batışına tırtıl. Okul çıkışı, mantini çözüp bir kız, teke sakalı rüzgâra doğru üfleyecekti. Püüüüüüffff. Ona son bir kez yaklaştı tırtıl. Mavi tüylerini sürdürdü teke sakala. Ay vardı 14ünde. Döndüler son yurtlarında, son defa, son sahilde. Döndüler.-

a.adamoğlu

Sen
mavi bir tırtıl.
Ben
Bir 'Teke sakal'
desdeğirmi, bembeyaz.
Burası sahilimizdi değil mi?
unuttum.

Baragadicinin kırık transistöründe bir arya.
Gece kısa dalgadan.
Sarı fenerli.
Balıklar arya dinlemeye gelir
toplu intihardan önce,
dertli.

Rezil seslemlerim tek tek uçuşuyor bak
rüzgâr çıktı sayfalarda
biz lodos diye bilmezdik eskiden
fırtına derdik esintiye.
İplerdeki çamaşırları kurutan
püsküllü kamışları eğen
menekşe pancurları gıcırdatan
İnkilâpçı'dan yapılmış uçurmanı uçurtan
mahallede
sonbaharda.

Saatim geldi.
Ben saatin tik-takından anlarım gelişini
çünkü gece, gölgesini kaybettiği köşede
ağlar durur
duyarım.
Gözlerimi bir tutam ışıkla sıvayan güneş
benden yıldızları saklar karşılığında,
kiskançlığından.

Okul çıkışı olsa
koparıp üflerlerken birbirlerine
kulaklarını kapatacaklardı çocuklar benden.
Oyun işte.
Diyalektike yapay bir karşı duruşcasına
öğretilen inanca saygılı, çocukcasına
4 tarafa kaçışacaklardı korkularından.
Ayaklarımdan tutan o kırmızı mantini çözüp
kız,
dudaklarını yaklaştıracaktı yüzüme
Temiz, saf, çok gülmeden ağız kenarları
yorgun,
varoluşun en anlamlı nefesini üfleyecekti
şiirlerime.

Sen
mavi bir tırtıl.
Ben
üflenmeye hazır bir teke sakal
desdeğirmi.
Benimle dans eder misin
şimdi?

Bu
baragadicinin son sepeti.
Aryayı boğana kadar motorun sesi
bana sıkı sarıl
düşeceksek birlikte düşelim geceye.

lodos,
çamaşırlarımızı kurutamaz artık.
Babamın lâcivert iş pantolonu
annemin yabancı güllü entarisi
nenemin lastikli uzun donu
yerlerde.
İpimiz koptu.
Kamışlar küstü, püskül vermez
menekşe pancur yapan son marangoz,
Sydney'de gömülü.
PVC pencere içinden indi ineli fesleğen,
derdinden kurudu.
Susuzluk gösterildi ölüm sebebi otopsi
raporunda.
Şüpheli.
İnkilâpçı'yı vurdular, uçurmanı yapmam
ganimetçiler sonbaharımı da çaldılar.
Mahallem Toronto'da, bir gökdelenin 24.
katında
altımdaki bulutlar benim değil.
Rüzgâr eser sallanır, lodosun yıkılacak.
Dua etmek isterim korkumdan
Hippopotomonstrosesquippedaliophobiam*
var
başlayamam.

Ne derdi vardı üstümdeki takım yıldızlarını
asanın,
objektif gerçekliğini uzayın dikerken başıma
emek hırsızlığını doğama sokmazken,
gabbar çiçeğine uzanma cesaretini verirken
uçurumda
yılan yavrusunu, kedi yavrusundan
ayrımama erdemini
bir gerillanın kalem gıcirtısını sezgilemeyi,
günlüğünü yazarken
en yüce değerler bunlar değilse madem?

Son dans için teşekkür ederim gene de.
Auuuuu. ... Ayağıma bastın.

*Hippopotomonstrosesquippedaliophobia-
Uzun kelime korkusu.

SANATIN HACCI (3)

Hun Adamoğlu olacağım.

Öğle yemeğimizi almak için Assisi dışındaki otelimize geldik. Yemek sırasında grup üyelerinden biri, aramızda son AB üyesi olmayan üyeye dönüp 'Sen de bizi bırakıp gitmeyeceksin, değil mi?' diye sordu. Onun cevabı ise 'Şimdilik değil' oldu. Bu da masada, bazılarının gülümseme, bazılarının da gülmelerine sebep oldu.

Daha sonra kuzeye, bir ortaçağ kasabası olan Assisi'ye gittik. Buraya gelmemizin başlıca

sebebi, en büyük kilisesinde Katoliklerin en saygın azizi, Assisi'nin St. Francis'inin yatmasındandı. Burayı ziyaret, hacılarca gezinin başlıca odak noktası olarak sayılıyordu. Dini öneminden ötürü kilise çok meşguldü. Binaya girer girmez, sıra sıra dini resimler görürsünüz. Fakat bu resimler, diğer yerlerdeki gördüklerimizden daha eski tarihlere dayanıyordu. Bir dereceye kadar, insan perspektifi çiziminde, Roma'da gördüğümüz rönesans çizimlerle karşılaştırıldığında, ilkel denilebilirdi.

Bir müddet etrafı dolaşıp freskoları inceledikten sonra, kilisenin orta yerindeki St. Francis'in lâhitinin bulunduğu yer altı mezarına geldik. Etrafında müritlerinin mezarlarıyla çevrili, basık tavanlı, küçük bir odaydı. Bu sessiz yerde insanlar, dualarını mırıldanıyor, bazıları da sessizce ağlamaya çalışıyorlardı. Niçin, kimbilir?

İnsanlar, demir parmaklıkların arasından uzanıp lahite dokunmaya, kimileri de şahsi değerleri olan eşyalarını taşlarına sürmeye çalışıyorlardı. Bu davranışların beni etkilemediğini söylersem size yalan söylemiş

Eski kasabayı yürüyüp gezdikten sonra, hotelimizden ayrılmak için toplandığımızda, AB

üyeleri olmayan gurubumuzun son üyesinin de ortadan kaybolduğunu gördük.

La Verna denilen yere doğru hareket ettik. Görmeyi çok istediğim Floransa'nın, birkaç mil yakınında olduğunu düşündükçe yol, asap bozucu oluyordu. La Verna, dağların, ormanların arasında, taze ve serin iklimiyle heybetli bir yerdirdi. Burada, St. Francis ve Katolik

rahipleri için yapılan bina complexlerine geldik. Buraya St. Francis manastırı dememe rağmen, bu terimin başkası tarafından kullanıldığını duymadım.

Gelecek neslin tapıcıları küttele halinde buradaydılar. Yürüyüş sopalarında asılı deniz kabukları, hacca çıktıklarının simgesiydi. Ve aralarında gelecek neslin ruhban sınıfı da vardı.

Görünüşe göre kısa bir müddet sonra haccın sonunu getirmek üzere Roma'ya dönecektik. Dini insanların, dini aktiviteleriyle geçen bu kısa birliktelik benim için alışılmamış fakat bilgi verici olmuştu. Kitlelerle dini kurumların arasındaki bağı anlamam için ufku genişletmişti.

Sosyalistler olarak, din/lerin himayesindeki bu dağlar kadar sanat eserine karşı bakışımız ne olmalıdır, ne yapmalıyız? Büyük bir ateş yakabiliriz. Hayır, biz sosyalistiz ve ideolojimiz

materyalist felsefeye dayanır. Burjuvazinin en iyisini almalıyız. Caravaccio'dan ışık ve gölge, Leonardo'dan anatomi, Michelangelo'dan kompozisyon, Titian'dan insan duygularını çizim dersleri almalıyız. Bu çalışmaların içeriği dinseldir. Burjuvazi sanatın iyisini alıp başka bir içerikle insana ve insanlığa eğitim ve hizmeti getirmeliyiz. Burjuva sanatın yaptığı gibi, insan aklını korku, yalan, hile ve yanlış umut labirentine sokan gizemcilikle değil.

'4. Marksizm, tarihi anlamda, devrimci proleteryanın ideolojisi sıfatını kazanmıştır çünkü burjuvazi çağının değerli başarılarını reddederek değil, aksine, ikibin yıllık insanlık düşünce ve kültür bağlamında en değerli ne varsa, gelişimini bağdaştırıp, düzenlemiştir. Proleter dikdatörlükçe mücadelenin en son aşamasında, pratik deneylerden esinlenerek yalnız bu temelde ve bu doğrultuda sömürünün her formundan uzak yapılacak çalışmalar ancak gerçek gelişmiş proleter kültür olarak kabul edilebilir.'

V. Lenin 'Proleter Kültür üstüne' adlı tasarım çalışmasını 8 Ekim 1920 de Proletcult Konferansında sunmuştur. Yukarıdaki alıntı 'Teoride Sanat', 1900-1990 Fikir Alışverişi Antolojisi'nden alınmıştır. Bölüm: Şekillenmiş Realism. Sayfa 383. Beşinci baskı.

Anka Kuşu

A. Savaş

Devrim-Reform ve Reformizm

Devrim nedir?

Devrim, en kaba tabiriyle, verili sosyo-ekonomik yapıyı değiştirme ve yerine yenisini (üretici güçler açısından daha ileri olanı) uygulamak için gerçekleştirilen iktidarın ele geçirilme sürecidir.

Reform nedir?

Reform, en kaba tabiriyle, verili sosyo-ekonomik yapıyı değiştirmeden yapılan "iyileştirme" eylemidir.

Reform yoluyla elde edilen hiçbir kazanımın yitirilmeme garantisi yoktur.

Reformizm nedir?

Reformizm, en kaba tabiriyle, verili sosyo-ekonomik yapıyı değiştirmeden yapılan "iyileştirme" eylemini devrimin yerine koyma, bu tür eylemlerle, yani reformlarla sosyo-ekonomik yapının düzelebileceğini, yaşanabilir bir düzen oluşabileceğini; dolayısıyla da devrime gerek olmadığını savunan bir düşünce akımıdır. Reformizm değiştirilmesi gereken sosyo-ekonomik yapının yeniden ve yeniden üretilmesine hizmet eder.

Devrimciler reformlara karşı mı? Reform mücadelelerinde yer almazlar mı?

Devrimciler reformlara karşı değildir. Tersine, reformlar için mücadelenin devrim için mücadelenin öğrenildiği alanlar olduğuna inanırlar. Reformlar devrimin yan ürünüdür.

Devrimciler reform mücadelelerinde güçleri oranında yer alırlar. Reform mücadelelerinin her şeyden önce kitlelerin;

- sınıf bilinçlerinin gelişmesi,
- örgütlülüklerini artırmaları için kaçınılmaz mücadele şekilleri olduğuna inanırlar.

Bazı yoldaşlarımız, KSP'nin reform mücadelesine sıcak bakmadığını iddia ediyor.

Bu yoldaşlarımız yanılıyorlar.

KSP reform mücadelelerine sıcak bakmanın ötesinde, devrim için kaçınılmaz mücadele şekilleri olduğuna inanmaktadır.

KSP, reform mücadelelerinin gerekliliğine inandığı için BMBP sürecine tüm gücüyle katılmıştır.

KSP, reform mücadelelerinin gerekliliğine inandığı için BDH sürecine tüm gücüyle katılmıştır.

KSP, reform mücadelelerinin gerekliliğine inandığı için bir dizi sendikal mücadeleye destek vermiştir ve vermeye devam edecektir.

Ancak KSP, reformlar için mücadeleyi mutlaklaştırmaz, reformlar için mücadeleyi anlaşmalar sistemine dönüştürmez. KSP, uzlaşmaz çelişiklere sahip iki sınıfın (burjuvazi ve proletarya) sürekli "anlaşmalarla" çıkarlarının uyuşturulamayacağını, bunun bilime ters olduğunu ve bu antagonizmanın giderilmesinin tek yolunun mevcut burjuva düzeninin tümünden yıkılması gerektiğine inanır.

Devrimci reform mücadelesi ile Reformizm arasındaki "ince" çizgi...

Devrimciler reform mücadelesinde şu noktalara dikkat ederler:

1. Reform mücadelesi kitlelerin verili sisteme olan güvenlerini artırıcı değil, azaltıcı rol oynamalı
2. Reform mücadelesi verili sistemin "rütüştürülmesinin" yeterli olmadığı, değiştirilmesi gerektiği bilincinin gelişmesine katkı koymalı

3. Devrim mücadelesinin mümkün olduğu koşullarda reform mücadelelerine kendini kaptırmak gerici, yavaşlatıcı ve engelleyici rol oynar.

4. Reform mücadelesi, işçi ve emekçi kitlelerin devrimci proletarya partisi etrafında örgütlenmelerine katkı sağlamalıdır.

Reform mücadelesini devrimcileştiren öğeler kabaca bunlardır.

Reformizm bu öğeleri reddeder. Tersine, reformizm bu öğelerin gerçekleşmemesi için mücadele eder. O, devrim mücadelesini bir tür "aşırılık" hatta hayalcilik olarak kabul eder. Kendi, hakim sınıflara teslimiyet çizgisini de "mantıklı", "sağduyulu" ve "gerçekçi" çizgi olarak lanse eder.

Bazı yoldaşlarımız, "KSP'nin reform mücadelesi süreçlerinde diğer küçük burjuva yapılarla "ortak müşterekler" temelinde politikalar oluşturulmalı, kendi bağımsız duruşunu kendi yayın organında dillendirmeli." diyorlar.

Bu yoldaşlarımız yanılıyorlar.

Küçük burjuva partilerinde aranması gerektiği ilan edilen "ortak müşterekler" doğru seçilmelidir. Eğer bu ortak müşterekler, devrim için kullanılamayacaksa, işçi sınıfı ve emekçi halkın örgütlenmesi için kullanılamayacaksa, ve dahası KSP'yi diğerlerinin aynısı yapacaksa, KSP'yi ipe sapa gelmez ve reform bile denemeyecek türden uğraşların içerisine sokacaksa, işçi sınıfı mücadelesinin ilerletilmesine zerre fayda sağlamayacaksa, bunlarda KSP'nin ortaklaşması mümkün değildir.

KSP, reform mücadelelerinde küçük burjuva reformist yapılarla "ortak müşterekler" temelinin reformizm ile ortaklık politikası olduğuna inanmaktadır.

Bu yapılarla "ortak müştereklerde" buluşma politikası reformları devrim yararına kullanma stratejisinden vazgeçip reformizme iltihak politikasıdır. KSP böyle bir politikayı savunmadı, savunmayacak.

Peki ama, BMBP, BDH ve tüm Annan süreçleri bu "ortak müşterekler" temelinde gerçekleşen süreçler değil miydi?

Her üç süreç de reform kapsamında süreçlerdi ve KSP bu süreçlerde yer aldı. AMA (bu ama gözden kaçmasın ve doğru algılsın diye büyük yazılmıştır), her üç süreçte de KSP bu süreçlerdeki yer alışının ana sebebini dar anlamda reform anlayışıyla değil de, bilinçli bir MANEVRA (isterseniz siz UZLAŞMA deyin) olarak ilan etmiştir.

KSP, her üç sürecin de ana stratejisinin Kıbrıs sorununa burjuva çerçevede bir çözüm bulmak olduğunun çok iyi bilincindeydi. Ve, bu stratejinin kendi (KSP'nin) stratejisinin tam tersi olduğunun da çok iyi bilincindeydi.

Dahası KSP, bu burjuva çözüm stratejisinin aslında çözümsüzlük siyaseti olduğunun da çok iyi bilincindeydi.

O günkü konjonktürde KSP'nin önünde üç seçenek vardı:

1. Güney ve kuzeyin tüm diğer "barışçı" partilerinin bu temel stratejisine katılmak ve Kıbrıs sorununa burjuva çerçevede çözüm bulunabileceği ve gene aynı çerçevede bir anlaşma yapılabileceğini ilan etmek ve gerçekleşmesi için diğer partilerle ve örgütlerle ortak ("ortak müşterekler" çerçevesinde) mücadeleye katılmak.

2. Güney ve kuzeyin bir kısım örgütleri gibi "bu bir emperyalist plandır" diyerek sürecin ve mücadelenin dışında kalmak, kitlelerden uzak durmak, uzaktan "gazel okuyup" ukala bir tavırla parti bürolarından, alanlara dökülmüş onbinlere ahkam kesmek.

3. Alanlarda heyecanı ve enerjisi sokaklara taşmış ve uzun süren ölü toprağını üzerinden atarak kimi yer ve zamanlarda özellikle işgal ve TC askeriyesine sert karşılıklar verecek kadar politikleşmiş on binlerin arasında yer alarak, onlara peşinden gittikleri siyasetin yanlışlığını, burjuva-emperyalist temelde Kıbrıs

sorununun çözülemeyeceğini, Kıbrıs sorununa tek gerçek çözümün Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti siyasetinin zaferi ile geleceğini inatla, sabırla ve fakat kitlelerin mücadelesinde onlarla omuz omuza olarak anlatmak, kitlelerin içerisinde partinin devrimci siyaseti için örgütlenme çalışması yapmak, yeni kurulmuş olan devrimci partiyi kitlelere tanıtmak ve parti siyasetini propaganda etmek. KSP, bu yolu seçmiştir.

Bu manevra (taktiki yaklaşım) o koşullarda doğru muydu? Evet doğrudu. Bazı yoldaşlarımız sürecin başlarında doğruluğunu kavrayamamıştı. Hatta bazıları ileriki süreçlerde ve sonunda bu pozisyonumuza karşı yoğun eleştiriler yapmakta, akıllarınca dalga geçmekteydiler.

Neymiş efendim "hem AB'ye karşı olmak, hem de AB destekçi bildirimlerin altına imza koymak nasıl olur"muş... "hem burjuva stratejilerle anlaşma gerçekleşmeyecek deyip, aynı zamanda da Annan Planını destekleyen süreçlerde yer almak tuhaflık" mış...

Tuhaflık KSP'nin bu taktiki yaklaşımlarında değil, bizi aklınca eleştiren bu küçük burjuva yoldaşlarımızdadır aslında. O denli tuhaf ki bu yoldaşlar, bizi eleştirirken burjuva stratejiler dışında herhangi bir strateji geliştirmediklerinin farkında bile değiller. Alternatif bir çözüm stratejisi geliştirmedikleri sürece bu yoldaşlarımızın aslında ne kadar burjuva çözüm stratejisi karşıtı görünmeye çalışırlarsa çalışsınlar, ister istemez o stratejinin destekçisi olmak zorundadırlar.

Aslında açıkça belirtmeseler de, onların KSP'ye yönelttikleri tüm bu eleştirilerin esas nedeni KSP'nin burjuva çözüm stratejilerini reddetmesi, anti-emperyalist bir çözüm stratejisi savunmasıdır.

Stratejik olarak, KSP dışında tüm partilerin aynı stratejiye, aynı burjuva çözüm (çözümsüzlük) stratejisine sahip olduğu gerçek değil mi?

Bu gerçek tüm çıplaklığıyla ortada iken KSP'yi "tuhaflıkla" suçlayarak aslında onlar KSP'ye "bırak bu anti-emperyalist söylemleri, sen de gel bizim gibi BM gözetiminde, iki bölge, iki toplumlu federasyon savun." demek istiyorlar.

Yok beyler, sağ olun ama, davetinizi kabul etmemiz mümkün değil. Biz olmayacak duaya amin çekecek bir parti değiliz. Geçtiğimiz süreçte elimizden geldiğince (siz tuhaflık olarak görseniz de) sizleri destekledik, en az sizler kadar pratik mücadelede yer aldık. Ama, aynı zamanda da bu yolla çözüm olmayacağını, olamayacağını anlattık durduk, hem size hem de kitlelere...

Nitekim olmadı, değil mi?

24 Nisan ne kadar haklı olduğumuzu gösterdi, değil mi?

Gören gördü haklılığımızı, bir sizler göremediniz.

Gördünüz aslında. Gördünüz de, burjuvaziden kopamıyorsunuz bir türlü. Burjuva yaşam dışında bir yaşam, vazgeçtim istemenizden, hayal bile edemiyorsunuz.

Çünkü tüm ilişkilerinizi (ister fikri, isterse güncel yaşamla ilgili) burjuva yaşam üzerine kurmuşsunuz.

Yolunuz açık olsun!

Geçmiş döneme bakarak KSP'nin sizi destekleyeceği hesabını yapmıyorsunuz herhalde. O dönem kapandı beyler. Siz yolunuza, biz yolumuza...

Şimdi de bizi "katı" ve "uzlaşmaz" olmakla mı suçlayacaksınız? Olsun suçlayın. Biz de sizi burjuva yolcusu olmakla suçluyoruz zaten.

Güncel sorunlarda bile burjuva yaşam dışına taşmamaya özen gösterdiğiniz süre desteklemeyeceğiz sizleri.

Yan yana yürüsek de yollarda, benzer sloganlar atsak da mitinglerde, farklılıklarımızı bıkmadan, usanmadan dile getireceğiz.

Fark, bizim güncel yaşama dair devrimci siyasetler savunmamızda, sizlerin ise reformist siyaset siyasetler savunmanızdadır.

Milliyetçilik ve Savaş Tamtamları

Bu yazı kaleme alındığı sırada TC, Kuzey Irak'a sınır ötesi operasyon hazırlıklarını tamamlamıştı. Yazıyı okuduğunuz sırada belki de Türk ordusu K. Irak'a çoktan girmiş ve kanlı bir senaryo sahneye konmuş olacaktır.

Türkiye'de son dönemde milliyetçi-şovenist duyguların artırılması bir tesadüf müdür? Ülkenin çeşitli yerlerinde sistemli bir şekilde devreye konan linç operasyonlarıyla başlatılan süreç, suni bir laik-antilaik, ılımlı Müslüman-orducu kampaşmasına, oradan da devasa Cumhuriyet mitinglerinin yapılmasına kadar uzanmış, son bir ay içerisinde de gerçekleşen "terör" olayları bahane edilerek bu toplumsal "hissiyat" son haddine vardırılmıştır.

İşin ilginç yanı, o devasa Cumhuriyet mitinglerinin ordu destekli bir şekilde organize edilmiş olmasına rağmen AKP'nin oylarını daha da artırarak yine tek başına iktidar olduğu seçim sonuçlarıdır. Anlaşılan rejim, kendi içerisinde danişıklı bir dövüş uygulamış ve Türk burjuvazisi ve Amerikan emperyalizminin iyi çocuğu AKP yine koltukta tutulmuş, öte yandan da kitleler kendilerinin olmayan bir kavgada saf tutmaya başarıyla sevk edilmiştir. Yani rejim, bir taşla iki kuş vurmaya başarmıştır.

"PKK terörünün başını ezmek" şiarıyla şimdilerde yeniden yola çıkan TSK ve Türk burjuvazisi ise, sınır ötesi bir operasyonun kesinleştiğini ilan etmektedir. Peki bu operasyonun kime hizmet edecektir? Bundan ne amaçlanmaktadır?

Birinci olarak, egemenlerin kitlelere empoze ettiği bir durum vardır ki, o da PKK'dır. Birkaç yıldır ateşkes halinde olan, savunma durumu dışında silahlı eylem yapmayan örgütün son dönemde yeniden faaliyete geçtiği ve kanlı eylemlerine başladığı iddiasıyla sınır ötesi operasyon gerekçelendirilmektedir. Burada PKK'yı, onun kaymış olduğu liberal çizgiyi, Kürt sorununa yönelik getirdiği düzen içi çözüm önerilerini tartışmak niyetinde değiliz, bu başka bir yazının konusudur. Ancak, yoksul köylü tabanlı bir ulusal gerilla mücadelesi olarak ele alınması gereken PKK hareketine yönelik şimdiye kadar 30'a yakın sınır ötesi operasyon yapılmıştır. Bunların her birinde de "terörün kökünü kazımak" iddiası ön plandadır ancak ne hikmetse bir türlü de kazanamamıştır.

Ülkede Kürt düşmanlığı ve savaş üzerinden rant elde etmeye çabalayan kesimler, psikolojik ve fiziki savaşın başını çekmektedirler. Muratlarına da büyük oranda ermişlerdir çünkü, ülkenin içinde bulunduğu durum, kışkırtılmış, 50'sinde gönüllü olarak askere yazılıp Kuzey Irak'a gitmeye gazlanmış insanlarla dolup taşmıştır. Her gün düzenlenen "Teröre lanet" mitinglerinde kimin ne için savaştığı ve yaşanan olayların gerçek nedeni devamlı gözardı edilerek hamaset edebiyatı üzerinden kitleler faşizmin batağına gömülmüştür. Sanki ordunun, devletin parası yokmuş gibi saldırılarda ölen askerlerin aileleri için yardım kampanyaları başlatılmış, ülkenin dört bir yanından, yoksul insanlar bile

ceplerindekini bu kampanyaya yatırır olmuşlardır. Sanırsınız ki memleket ikinci bir Kurtuluş Savaşı'na hazırlanmaktadır... Ahlaksız popçusundan rezil topçusuna kadar herkes ülkelerini ne kadar çok sevdiğini ispatlamak için askere para dökmüştür. Malul Gaziler, Şehit Aileleri türünden dernekler arasında ise bu kampanya sonunda ihtilaf çıkmış, akıtılan trilyonların kavgası verilmeye başlanmış, ancak medya karartması sayesinde bu çıkar dalaşının üstü de çabucak örtülmüş, kampanyaya kalındığı yerden "kahramanca" devam edilmiştir.

İkinci olarak ise, hedef tahtasında Talabani ve Barzani kardeşler vardır. Bu iki liderin ABD işbirlikçiliği açık ve nettir. Saddam döneminde olanca zulme uğramış olan Kürtler'in çıkış yolunu, Saddam'dan sonra ABD emperyalizminde görmüşlerdir. Bazı taktik hedeflerden dolayı PKK hareketine tavır koymaktan imtina eden bu iki grup, (ki birisi bölgesel Kürt yönetimi başkanı, diğeri ise Irak Cumhurbaşkanıdır) TC'nin, kışkırtılmış grupların hedefindedir. Neden? PKK'yi himaye etmekte, teröristlere kucak açmakta, zaman zaman da Türkiye'ye meydan okuyan açıklamalarda bulunmaktadırlar. "Musul da kesmez, Bağdat'a kadar girip alalım" mantığına sahip olan kimi kesimler ise, bir taşla üç kuş; PKK, Talabani ve Barzani, dolayısıyla da Kuzey Irak'ın egemenlik altına alınmasının propagandasını yapmaktadırlar.

Düzenlenen eylem ve mitinglerin Kıbrıs'a yansımaması ise imkansızdır. Kıbrıs'ta kemikleşmiş faşist teşkilatlar başta olmak üzere, Türkiye'den de gelen bazı ekipler kuzey Kıbrıs'ın çeşitli yerlerinde mitingler tertip etmişlerdir. Mitinglere katılıma bakıldığında, oranın %99 Türkiyeli öğrenci ve ocak mensubu profesyonel faşistlerden oluştuğunu görebiliriz. Okullardan ücretsiz servisler kaldırılmasına rağmen katılımın bu derece düşük olması da, Kıbrıs'ta Türkiyeli faşistlerin fazla maya tutamadığını göstermesinin yanında, özellikle üniversitelerde sivil faşist öğrenci gruplarının hazırda, el altında tutulduğu gerçeğini göz önüne sermiştir. Rauf Denктаş'ı "Bozkurt Denктаş" sloganlarıyla karşılayan bu gruhun içinde eylem neden geldiğini dahi bilmeyen kişilerin olması, faşist grupların Kıbrıs'taki her zamanki kitle ve bilinç zafiyetini de ortaya çıkarmıştır. Kaleminden kan damlayan "demokrasi havarisi" gazetecileriyle, bütün gün içki içip kızları elde etme planı kuran, altlarında Türkiye'den getirdikleri arabalarıyla sokaklarda fink atan tuzu kuru zengin "vatansever" bebeleriyle, ocak mensuplarıyla düzenlenen mitinglere katılımın en fazla 3000 olduğu (Lefkoşa) gözlerden de kaçmamıştır.

Mitinglerde en göze çarpan unsurlardan biri ise, ABD ve AB karşıtlığıdır. Yine suni bir kampaşmaya gidilmiş, ordunun yanında yer almayanlar ABD'ci ve AB'ci olarak yaftalanmıştır. Kirli, kanlı, emperyalist bir savaşın yanında yer almayan, halkların kardeşliğini, gönüllü işbirliğini ve ilerlemesini savunan, "bu savaş bizim

savaşımız değil, egemenlerin kendi aralarındaki bir rant kavgasıdır" düşüncesini taşıyan, ordunun tüm kurumlarıyla birlikte bir burjuva savaş makinesi olduğunu, bu savaşın ana nedeninin de "terör" veya PKK olmadığını, vatandaşını seven bir devletin milyonlarca Türk ve Kürt insanını açlık ve yoksulluğa terk etmemesi gerektiğini ve bu söylemlerle yola çıkanların aslında ikiyüzlü olduklarının bir kez daha belli olduğunu ileri sürenlerin tamamı aynı çuvala konmaktadır. Cumhuriyet mitingleri döneminde "ya ordudan yanasın ya da şeriatçı" ayrımı kitlelere nasıl dayatıldıysa, şimdi de "ya ordudan ve savaştan yanasın, ya da bölücü, ABD'ci, AB'ci bir hain!" baskılaması gerçekleştirilmektedir. ABD'ye karşı çıktığını iddia eden önder ekiplerin alayının tescilli Amerikan ajanı, Amerikan işbirlikçisi, Amerikan maşası oldukları gerçeği sanki yokmuş gibi... Bu ekiplerin, tüm vatansever nutukları altında binbir türlü pis işe karıştıkları, hala daha bu işlerin içinde oldukları, "Kahrolsun Amerikan emperyalizmi" dediği için sokak ortasında satırla adam doğradıkları, darağaçlarında gençleri sallandırdıkları bilinmezmiş gibi... Vatansever ve millici ilan edilen TSK'nın NATO'nun askeri olarak dünyanın dört bir yanında katliamdan katliama imza attığı, Amerikan çıkarları doğrultusunda kendi ülkesini de darbeden darbeye sürüklediği, işkencelerde, operasyonlarda nice anti-emperyalist (ama gerçek anti-emperyalist!) insanların katledilmelerinde birinci rolü oynadıkları unutulmuş gibi... Çok geçmişe gitmeye de gerek yok, Irak savaşı sırasında İncirlik'i ABD'nin hizmetine sunan devlet ve ordunun, bu sayede Irak'ta şimdiye kadar binlerce sivilin öldürülmesinde aslanlar gibi katkı yaptığı gerçeği örtbas edilebilirmiş gibi, bu tür ayrımlara gidilmektedir. Ancak bu durum, gerçeği, yani faşist güçlerin emperyalizme karşı değil, onlara göbekten bağlı oldukları ve sığıntıkları tüm palavraların dönüp dolaşacağı yerin yine sermaye ve emperyalizm yandaşlığı olacağı gerçeğini değiştirmemektedir.

Kıbrıs'taki mitingler de bunun bir parçasıdır. Kıbrıs'ta da açılan "Mehmetçik'e Yardım Kampanyası" bunun bir parçasıdır. Kıbrıs'ta da yükseltilmeye çalışılan milliyetçi-faşizan düşünceler bunun bir parçasıdır. Kıbrıs'ta da örgütlenilmeye çalışılan insanlar, bunun bir parçasıdır. Kıbrıs'ta bu mitingleri organize edenlerin emperyalizm oğlanları olduğunu yedi cihan duydu, bu seferden sonra da duymaya devam edecektir.

Türkiye ve Kıbrıs'ta gerçek anti-emperyalist bir örgütlenme ve mücadele hız kazanmazsa, Amerikan ve TC planları için çocuklarımız ölmeye ve öldürmeye devam edeceklerdir. Bundan kazançlı çıkacak olanları söylemeye bile gerek yoktur!

Beynimiz Nasıl Çalışır?

Bilim birçok konulara cevap bulduğu halde birçok konu hala daha muammasını koruyor. İnsanoğlu sürekli olarak bilinmeyi bulmaya, onu öğrenmeye gayeret gösteriyor. "Kendinde şeyi" çözme aynı zamanda herkes için şeye dönüşür. Beynimizin bir dizi şeyi çözdüğü halde onun nasıl çalıştığını çözmek bilim adamlarının önünde çözülmesi gereken bir muamma olarak kendisini koruyor.

Beynimizin trilyonlarca nöronlardan oluştuğu artık kabul ediliyor. Ancak bu küçük nöron hücrelerinin nasıl bağ oluşturduğu, düşünce, duyu ve anlamayı nasıl gerçekleştirdiğini bulmak için çalışmalar hala daha devam ediyor. Dünyanın en önde gelen bilimadamları bile bu sorunu çözmede zorlanıyor. Ancak onun nasıl çalıştığını çözmek insanoğluna çok büyük kazançlar sağlayacağı da kesin...

Bazı bilimadamları beyni "evrende var olan en karmaşık cisim" olarak adlandırırken bazıları da bu tanımın yetersiz olduğunu söylüyor. Huttel "beyni kendi tecrübelerimizle anladığımızı sanıyoruz Oysa kendi subjektif tecrübelerimizin beyni anlamada çok zayıf bir yöntem olduğunu kabul etmeliyiz diyor".

Teknolojinin geri olduğu dönemlerde beynin çalışmasını öğrenmek için verilerin elde edilmesi imkansızdı. Ancak Bilim ve teknojinin gelişmesi, özellikle de mikroçipler ve nükleer fizik sayesinde buluşlar beynimizin nasıl çalıştığı konusunda bize ipuçları vermeye başladı. MRI (Magnetic Resonance Imaging) cihazları ile

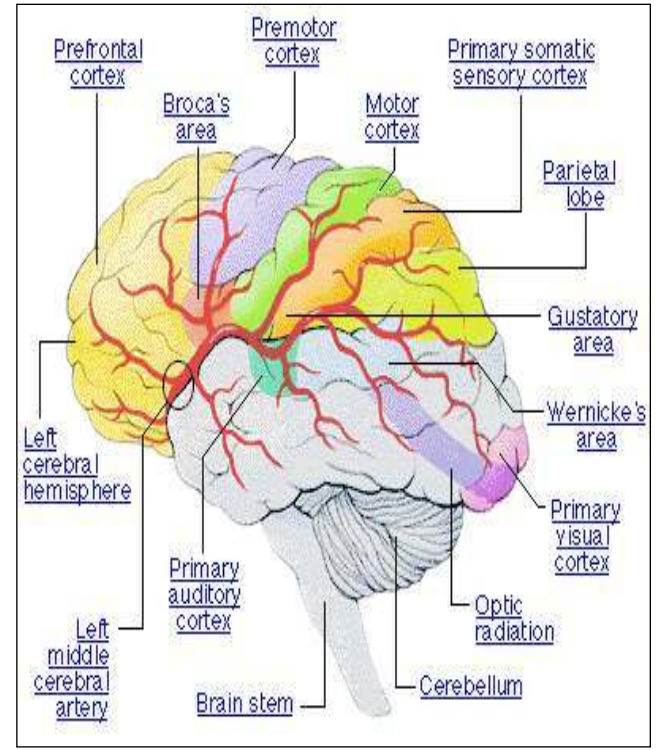
değişik faaliyetlerde, düşünce anlarında ve de duygularda insan beyninin resmi çekilmeye başlandı. Bu resimler sayesinde beynimizdeki nöronların nasıl iletişim kurdukları konusunda daha detaylı bilgiler elde ediliyor. Beynimizin değişik bölgelerinin değişik görevleri nasıl yerine getirdiği belirlendi. Korku anında, görme sırasında, düşünme sırasında, matematik soruları çözme sırasında beynimizdeki nöronların farklı bağlantılar yaptıkları MRI resimleri ile görüldü. Ancak nöronların bu bağlantıları yapma mekanizması muammasını hala daha koruyor.

Nörobilim uzmanı Weinberger nöron gruplarının nasıl fonksiyonel ağ oluşturduklarını inceleyecek yönünün henüz daha bulunmadığını söylüyor. Bu yapılmadan da duyu, düşünce, ve bir dizi işlevlerin beyin tarafından nasıl yapıldığını çözemez hale geliriz.

Yine de MRI sayesinde beyinin bazı bölümlerinin fedakarlığı (bencilliğin tersini) ve toplumun bir parçası olarak hareket etmeyi sağladığı tesbit edebildi.

Biliş isa tamamı ile farklı bir sorun... Bu da nörobilimcilerin en fazla ilgi duydukları bir konudur. Bir resme bakarken onu anlamaya çalışıyoruz ve bununla beraber duygularımız etkileniyor. Ancak bilinç sadece bundan ibaret değildir.

Kendimizin ne zaman düşündüğümüzü bildiğimiz halde bu düşüncenin mekanizmasını

tesbit etmek uzak görünse de bilimin ilerlemesi ile daha da yakınlaşıyor.

Beynimizin nasıl çalıştığını anlamak insanlık için büyük bir başarı olacaktır. Ancak kapitalizm ortamında bu başarının ne derece insanlığa faydası olacağı kuşkuludur. Yine de diğer bilim ve teknoloji alanlarındaki buluşlara baktığımızda beynin muammasının çözümü kapitalistlerin elinde azami karlar için bir silah olacağı bir gerçek...

Bilimi insanlığın azami yararı için kullanma olanağı ancak insanın insan tarafından sömürülmediği sosyalizm ve komünizmde mümkün olacaktır.

Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

**Vergimizi
Ödüyorum, Ama
Paralı Eğitim Daha
da Yaygınlaşıyor!**

RADYO E.K.İ.M

Yozlaşan ve yozlaştırılmaya çalışılan ve her popüler müziğin adına sanat denildiği şu dönemde, halka kendi öz kültürünü ve sanatını unutturmamak adına yola çıkan ve bu çizgide devam edecek olan radyomuz RADYO E.K.İ.M gerçek sanat ve sanatçıyı halkıyla buluşturmayı amaçlayan yayın politikası ile alternatif müzik dinlemek isteyenlerin ve emeğin sesi olmaya, kısaca sizin sesiniz olmaya devam edecektir.

Sevgili Radyonuz Radyo E.K.İ.M
Emeğin Kurtuluşu İçin Mücadelede Emeğin Sesi
RADYO E.K.İ.M
www.radyoekim.com
RADYO E.K.İ.M Yönetim Kurulu

Fransa'da Grev Dalgaları Artıyor

Sarkozy hükümetini Fransa'nın Margaret Thatcher'i olarak adlandıran Fransız işçileri hükümetin yeni yasalarla haklarının kısıtlanmasına karşı greve gidiyorlar. Fransa toplu taşımacılık işçileri, Opera çalışanları ve Fransa Havayolları çalışanlarının Ekim ayındaki grevleri Fransa işçilerinin mücadelelerinde ne kadar kararlı olduklarını gösterdi.

Fransa demiryolu işçileri, Paris Metro işçileri ve Elektrik Kurumu işçilerinin uzun mücadeleler sonunda kazanılmış haklarını kaldırmak isteyen başkan Sarkozy ve hükümeti 18 Ekim'de işçilerin grevleri ile karşılaştı. Tüm ülke çapında yapılan bu grev 1995 yılından bu yana en büyük grev olarak bildirildi.

Hükümet bu sektörlerde çalışanların emeklilik yaşının çok düşük olduğunu bahane göstererek yarım milyon çalışanın emeklilik yaşını 5 yıl daha artırmak istediğini açıkladı. Ve diğer kamu sektörlerindeki uygulamaları hayata geçirmek istediğini bildirdi. Bunu da "imtiyazları ortandan kaldırma" sloganı ile satmaya çalıştı.

Ancak sendikalar Sarkozy hükümetinin işverenlere 13 milyar Euro vergi indirimini yaptırdığını ve bu vergi indirimini de işçilerin sırtından karşılamak istediğini rakamlarla sergiledi. Bu 3 sektörde çalışan işçilerin sosyal sigortalara katkı paylarının özel sektöre göre yüzde 12 daha yüksek olduğunu ve bu nedenden dolayı da daha erken emekliye çıkabildiklerini açıklayan işçiler hükümetin bir yandan emeklilik

yaşını artırırken sosyal sigorta yatırımlarını da aynı tutmasını "hırsızlık" olarak adlandırdılar.

Diğer yandan Paris Opera Binası çalışanları da hükümetin bu uygulamasını protesto etmek amacıyla greve giderek dünyaca ünlü gösterilerin iptal edilmesine neden oldular. Paris Opera Binası'ndaki seanslar çok popüler olup biletler çok önceden kapışılıyor. Bu nedenle Paris Opera Binası çalışanlarının grevi Fransa hükümeti için bir fiysako anlamına gelir. Hükümet bir opera gösterisini bile gerçekleştirmekten aciz konuma düştü.

27-29 Ekim tarihleri arasında ise Fransa Havayolları çalışanları 3 günlük grev yaparak gerek yeni emeklilik yasasına, gerekse de yeni çalışma şartlarına karşı olduklarını ilan ettiler. Fransa Havayolları'nın grevi okul tatillerine tekabül ettiğinden şirketin kayıplarının büyük olduğu bildirildi.

Almanya Tren Şoförleri Grevi

Deutsche Bahn tren şoförleri uzun zamandan beridir haklarını elde etmek için belirli aralıklarla greve gidiyorlar. Bu yılki beşinci grevlerini Ekim ayının son haftasında düzenleyen tren şoförleri işverenle bir anlaşmadan hala uzakta...

Günde 5 milyon yolcu taşıyan Deutsche Bahn 30 saatlik grevle büyük darbe aldı. 2 bin tren şoförünün katıldığı grevde greve katılım oranının yüzde 90 olduğu bildirildi.

Çalışanların haklarını almaları için önümüzdeki haftalarda da greve gideceklerini açıklaması Hükümet ortaklarını çileden çıkardı. CTP'nin övdüğü Sosyal-Demokrat Parti (SPD) greve gidenleri "paragöz" ilan etti. Çalışanlar ise çalışma saatlerinin 41 saatten

40 saate düşürülmesini ve yıllardır dondurulmuş ücretlerinin günün şartlarına uygun olmasını talep ediyorlar.

Demokrasi Havarisi Kesilen ABD'de Grev Hakkı Yasaklanmaya Çalışılıyor

ABD Pennsylvania eyaleti yöneticileri öğretmenleri grev hakkını elinden almaya çalışıyor. Toplu sözleşmelerde yaşanan sorunları gerekçe gösteren Cumhuriyetçi üyeler eyalet anayasasının değiştirilmesini talep ediyorlar.

50 eyaletten oluşan ABD'de sadece 13

eyalette öğretmenler greve gidebiliyor. Diğer eyaletlerde öğretmenlerin greve gitmesi yasaklandı! Ve Pennsylvania eyaleti öğretmenlerin greve gitmelerini henüz yasaklamayan eyaletlerden biri... 1992 yılında

çıkarılan yasa ile öğretmenlere 48 saat önceden haber vererek greve gitme hakkı tanınıyor. Ancak eyalet yönetimi son dönemde öğretmenlerin ücretlerini ve özlük haklarını kısıtlamaya doğru gitmesi bazı okullarda ki öğretmenlerin bunu kabul etmemesi ve gerekirse greve

gideceklerini açıklaması yöneticileri grevi anayasal değişikliklerle yasaklamaya yöneltti. Rejim bükemeyeceği bileği karşısında bulunduğu kendisine yeni yasal olanaklar vererek kırmaya çalışıyor.

Topraksız Köylülerin İsyanları

Hindistan ve Brezilya'da topraksız köylüler hükümetin işverenleri kayırmasına karşı Ekim ayında ayağa kalktı.

Hindistan'da toprak sorununu merkezi hükümete taşımak için 2 Ekim'de başlayan yürüyüş 300 km'lik yürüyüş güzergahında 25 bin topraksız köylüyü kendisine katmayı başardı.

"Hakın Kararı" adı ile başlatılan yürüyüş ayrıca Hindistan'da zengin ve yoksullar arasındaki uçurumu herkese anlatmak için yapıldı. Buldukları bölgelerde yüzyıllarca toprağı işleten yerli yoksul köylülerin elindeki toprak "koçan yok" gerekçesi ile köylülerin ellerinden alınıyor veya büyük toprak sahiplerine ya da büyük işletmelere veriliyor.

Örneğin, Batı Bengal bölgesinde köylülerin ekip biçtiği 9 bin hektar alan köylülerden alınarak kimya fabrikası kurulması için bir şirkete verilmiştir. Hükümet şirketlerle anlaşma yaparken köylülere hiçbir bilgi vermemekte ve fabrikalar kurulmaya başlanınca köylüler topraklarından zorla uzaklaştırılmaktadır. Bangalor Havaalanı direktörü bu durumu şahsen yaşadıklarını ve köylülerle çatışarak havaalanını kurabildiklerini açıkladı.

Hindistan'daki topraksız köylüler başkent

Delhi'ye yürüyerek hükümetten toprak reformu talep ettiler ve onların ve atalarının yüzyıllardır işlediği toprakların tapusunu talep ettiler.

Diğer yandan Brezilyalı topraksız köylüler dünyanın en büyük tarım firması olan İsviçreli Syngenta şirketine ait toprağı işgal etmeye başladıklarında karşılarında güvenlik güçlerini buldular. Çatışma sırasında topraksız köylülerin lideri öldürülürken 200 kadar topraksız köylü Syngenta firmasına ait olduğu söylenen araziden zorla çıkarıldılar.

Meksikalı Öğretmenler Protesto Eylemlerine Hazırlanıyor

Meksika öğretmenleri sendikası CNTE tüm ülkede yeni emeklilik yasasına karşı 9 Kasım'da protesto eylemleri düzenleyeceğini açıkladı.

Meksika hükümeti gerek işçilerin gerekse de kamu çalışanların kazanılmış haklarını tırpanlamak amacı ile neo-liberal programları devreye koymaya çalışıyor. Özellikle de sosyal hizmetler ve sosyal sigortalar yasası yeniden düzenlenerek emeklilik katkı yılları artırılmaya çalışılıyor.

Meksika öğretmenleri tüm ülkede eylemlere hazırlanırken özellikle de Kamu Çalışanları Sosyal Hizmetler Enstitüsü önünde çok büyük bir eylem sergileyeceklerini de duyurdular.

Calderon Hükümeti bu güne kadar kadar Kıbrıs'ta olduğu gibi kamu çalışanlarının ve öğretmenlerin maaşlarını düşük tutarken onları sosyal sigorta katkılarında muaf tutuyordu. Ancak yeni hazırlanan yasa ile hem öğretmenler ve kamu çalışanları mevcut maaşlarından sosyal sigortaya katkı ödemeleri istenmekte, hem de emekli olabilmek için hizmet yılları 27 yıldan 30 yıla çıkartılmak istenmektedir.

Meksika Hükümeti, CTP hükümeti gibi kamu bütçesinin açık vermesini bahane göstererek bu uygulamaları devreye koymaya çalışıyor. Ancak diğer yandan da yönetici bürokratların maaşlarını da ayda 10 bin ABD dolarına çıkartıyor ve böylece kamu harcamalarının büyük çoğunluğu tıpkı Kuzey Kıbrıs'ta olduğu gibi bir avuç yönetici bürokrata giderken işverenlerin vergileri de ayrıca azaltılıyor.

Komünist bir örgüt yaratma yolunda teorik çalışmanın önemi tartışılmazdır. Bu çalışmada muhakkak ki bireysel çalışma önceliklidir ve bu çalışma örgütsel olarak da merkezileştirilerek ve yol gösterilerek desteklenmelidir. Bizler KSG olarak dönemsel olarak ortaya çıkan sorunlarda incelenmesi ve anlaşılması bakımından önem taşıyan Marksist yazını sayfalarımıza taşıma hedefindeyiz. Bu yayınların hem Marksist teoriye olan ilgiyi artırması, hem de Marksizmin anlaşılması ve günümüz koşullarına uyarlanarak devrimci mücadeleye katkı koyması umuduyla...

Komünist Enternasyonalin Üçüncü Kongresi Komünist Partilerin Örgütsel Yapıları, Çalışmalarının Yöntem ve İçeriği: Tezler Bölüm III

Kaynak: Lenin Döneminde Komünist Enternasyonal, Belgeler, Cilt 2, Maya Kitapları 3, Birinci baskı, Eylül 2002, sayfa 65-101
Elektronik kopya: Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek-Londra Bürosu, Haziran 2006.

V-Siyasal Mücadelenin Örgütlenmesi Üzerine

31) Bir komünist parti için, siyasal faaliyetin olanaksız olduğu bir durum asla olamaz. Örgütsel strateji ve taktikler öyle geliştirilmelidir ki, komünistler her politik ve ekonomik durumdan ve her gelişmeden örgütsel olarak yararlanabilsinler.

Bir parti ne kadar zayıf olursa olsun, ülkenin tüm ekonomik yaşamını sarsan büyük politik olayları veya geniş ölçekli grevleri, sistematik ve pratik propagandayı örgütleyip yürütmek yoluyla daima lehine çevirebilir. Eğer bir parti böylesi bir eyleme karar verirse, üyelerinin ve bölüklerinin tüm enerjisini kampanyaya yönlendirmelidir.

Parti, her şeyden önce, politik duyarlılığın veya grev hareketinin güçlü olduğu yerlerde toplantılar örgütlemek için, hücrelerinin ve işçi gruplarının çalışmaları sayesinde kurduğu her ilişkiden yararlanmalıdır. Bu toplantılarda parti konuşmacıları, komünist sloganların zorlukları yenmenin yolunu nasıl gösterdiğini açıklamalıdır. Bu toplantılara dikkatli ve ayrıntılı hazırlıklar yapmak için özel çalışma grupları kurulmalıdır. Eğer parti kendisi toplantılar yapamıyorsa, uygun genel grev toplantılarında veya militan işçilerin katıldığı toplantılarda konuşmalı ve kürsüden ya da söz alarak tartışmada öncülük etmelidir.

Eğer toplantının çoğunluğunu ya da önemli bir bölümünü bizim fikirlerimizi desteklemeye kazanma olasılığı varsa, komünistler onlara açıkça ifade edilmiş, iyi savunulmuş önergeler ve kararlar kabul ettirmek için uğraşmalıdırlar. Böylesi bir kararın onaylanması durumunda komünistler aynı ya da benzer kararların, aynı yerellikte veya aynı harekete katılan diğer yerelliklerde yapılan tüm toplantılarda da onaylanmasını veya en azından güçlü bir azınlık tarafından desteklenmesini sağlamaya çalışmalıdırlar. Bu yolla, hareketi birleştirip, pekiştirebilir, etkimiz altına alabilir ve önderliğimizi kabul ettirebiliriz.

Bu tür toplantıların hazırlanmasına ve örgütlenmesine katılan çalışma grupları, yönetici parti komitesi için bir raporunu kısaca görüşmek ve ayrıca deneyimlerden ve yapılan yanlışlardan gelecek faaliyet için dersler çıkarmak üzere, toplantıların ardından bir araya gelmelidirler.

Duruma göre, afişler ve el ilanları kullanarak yada komünist fikirleri açıklayan, bu fikirlerin yaşanan problemlerle ve günün sloganlarıyla ne kadar bağlantılı olduklarını gösteren daha ayrıntılı bildiriler dağıtarak, eylem sloganlarımızı işçilerin en ilgili kesimlerine anlatabiliriz. Afişlerin etkin kullanımını sağlamak ve bunları yapıştırarak doğru zamanı ve doğru yeri seçmek için özel olarak örgütlenmiş gruplara ihtiyaç vardır.

Bildiriler, fabrika içinde veya militan işçilerin fabrika dışında bir araya geldiği yerlerde-kent merkezlerinde, trafik kavşaklarında, iş bulma bürolarında, duraklarda, istasyonlarda vb.-dağıtılmaya başlandığında, mümkün olan her yerde, bir kişi, harekete yönelmekte olan işçi kitleleri tarafından anlaşılabilir ve benimsenebilecek, kısa fakat ikna edici bir konuşma yapılmalıdır. Ayrıntılı bildiriler mümkün olan her anda, fakat yalnızca işçilerin bunları dikkatlice okumasının beklenebileceği yerlerde, fabrikalarda, toplantı salonlarında, evlerde ve bunun gibi başka yerlerde dağıtılmalıdır. Yoğun propaganda yürütmenin dışında komünistler, aynı zamanda, kritik konuların tartışıldığı tüm sendika ve genel fabrika toplantılarına müdahale ediyor olmalıdırlar. Yoldaşlarımız, kendileri toplantılar örgütlemeli ya da diğerleriyle böyle toplantılar

örgütlemek ve uygun konuşmacılar sağlamak için işbirliği yapmakta ısrarcı olmalıdırlar. Parti gazetelerimiz, işçi hareketlerini tartışmaya ve bunları titiz kanıtlarla savunmaya büyük bir yer ayırmalıdır. Partinin tüm örgütsel aygıtı, hareketin amacına ilerlemesi için tereddütsüz ve zamanı esirgmeden çalışmalıdır.

32) Kitlesele gösteriler, amacını bir an bile aklından çıkarmayan, eylemin en fazla kazanımı ne zaman elde ettiğine ya da eylemli kitlesele iş bırakmalar (gösteri grevleri) ve nihayet kitle grevleri örgütleyerek, hareketi büyütmenin ne zaman olanaklı olduğuna karar verebilen çok esnek, canlı ve fedakar bir önderlik gerektirir. Son savaş süresince yapılan savaş karşıtı gösteriler şunu göstermiştir: Gösteriler başarısız olduğunda bile, ne kadar küçük ve egemenler tarafından ne kadar baskı altına alınmış olursa olsun, gerçek bir proleter mücadele partisi, büyük aciliyete ve öneme sahip, kitleler için gittikçe daha da güncelleşecek sorunları bir kenara atmamalıdır.

Sokak gösterileri, temelde büyük fabrikalara dayanmalıdır. Parti gruplarımız ve hücrelerimiz, sistematik, biçimde sözlü propaganda yürüterek, bildiriler dağıtarak ve kendi fikirleri için elverişli bir ortam yaratarak hazırlanmalı, yolu döşemelidirler. Sonra yönetici komite, fabrikalardaki parti temsilcilerini, hücrelerin ve parti gruplarının önderlerini toplantıya çağırmalı, bu toplantıda, gösteri için en uygun tarih, toplanma yeri ve zamanı, sloganlar, ihtiyaç duyulan tanıtım ve gösterinin başlayacağı ve biteceği saat üzerine tartışılmalı ve bunlar karara bağlanmalıdır. Gösteri, örgütsel deneyime sahip, iyice bilgilendirilmiş ve becerikli parti çalışanlarından oluşan bir grup tarafından yönlendirilmelidir. Parti çalışanları, gösterici kalabalığının içine düzenli aralıklarla yerleştirilmelidir;

Böylece parti üyeleri birbirleriyle iletişimlerini sağlayabilirler ve politik talimatları düzenli olarak alabilirler. Eğer gösterilerde böylesi esnek bir politik-örgütsel önderlik kurulursa, gösterinin yinelenme ve belki de büyük bir kitle eylemine büyüme şansı daha fazla olacaktır.

33) Halen oldukça güçlü ve yeterli kitle desteğine sahip olan komünist partiler, sosyal hainlerin işçi sınıfı üzerinde hala sahip olduğu etkiye son vermek için geniş kampanyaları kullanmalı ve işçi kitlelerin çoğunluğunun, komünist politik önderliği kabul etmelerini sağlamalıdırlar. Kampanyanın örgütlenme biçimi, varolan siyasal duruma ve sınıf mücadelesinin durumunun partinin proletaryanın önderliğini ele geçirmesini mümkün kılıp kılmadığına ya da dönemin geçici bir istikrar dönemi olup olmadığına bağlıdır. Partinin bileşiminin de eylemde kullanılan örgütsel yöntemler üzerinde kesin bir etkisi olacaktır. Örneğin, son zamanlarda kitlesele bir parti haline gelmiş olan Almanya Birleşik Komünist Partisi, proletaryanın geniş tabakalarını kazanmak için,-tek tek bölgelerde yapılan çalışmalarla da kazanmak mümkün olduğu halde-"Açık mektup"u* kullanmıştır.

Hain işçi liderlerinin maskesini düşürmek için komünist parti, yoksullaşmanın ye sınıf çelişkilerinin arttığı bu dönemde, diğer proleter kitle örgütlerinden nereden durduklarını ortaya koymalarını talep etmiştir. Onlar, bir kuru ekmeğin ve proletaryanın apaçık kötüleşen yaşam koşullarına karşı verilen mücadelede komünist partiyle birlikte yer almaya hazır olup olmadıklarını ve üzerinde nüfuz sahibi olduklarını söyledikleri şu güçlü örgütleri mücadeleye katmaya hazırlıklı olup olmadıklarını proletaryaya açıklamalıdırlar.

Komünist partinin böyle bir kampanyaya başlattığı her yerde, geniş işçi kitlelerinden bir yanıt alabilmek için, parti gerekli örgütsel hazırlığı yapmalıdır. Fabrikalardaki parti gruplarının tüm üyeleri ve parti üyesi olan sendika görevlileri, fabrika ve sendika açık

toplantılarında yapacakları müdahaleleri dikkatlice hazırlamalıdırlar ve partinin "Açık mektup"unu, bu "mektup"ların mevcut sorunlar ile ilgili temel talepler öne sürdüğünü açıklayarak gündeme getirmelidirler.

Bildiriler, el ilanları ve afişler, yığınların, hareketin amaçlarına sempati duyan, hücrelerin ve parti gruplarının "Açık mektup" için desteğini kazanmak istedikleri kesimleri arasında ustalıkla dağıtılmalıdır. Kampanya süresince, parti basınıımız, hareketin farklı yönlerini sorunlarını tartışan, kısa veya daha detaylı günlük makaleler yayınlamalıdır. Örgütler, yayınlara o günkü durumu yansıtan uygun materyallerin sürekli akışını sağlamalı ve editörlerin, günlük yazılarında parti kampanyasını devam ettirme çabalarının gevşememesine sıkı bir dikkat göstermelidir. Parlamentodaki ve yerel meclislerdeki parti grupları da, planlı ve sistemli bir şekilde bu tür mücadelelerde yer almalıdır. Bunlar, parti yönetimlerinin direktifleri doğrultusunda, başlatılmış eylemleri, uygun önergelerle parlamentolarda dile getirmekle yükümlüdürler. Bu temsilciler kendilerini, savaşan kitlelerin en bilinçli üyeleri, onların düşman sınıfın içindeki savunucuları ve sorumlu birer görevli ve parti işçisi olarak hissetmelidirler.

Partinin tüm üyelerinin birleşik, örgütsel olarak kaynaşmış faaliyeti, taleplerimizi destekleyen kararların, bir kaç hafta içerisinde yaygın biçimde ve sayıları artarak benimsenmesini sağlamakta başarılı olmuşsa bu durumda partinin karşısına, taleplerimizden yana olduğunu göstermiş olan kitleleri örgütsel olarak kapsamak gibi ciddi bir örgüt sorun çıkacaktır. Hareket ağırlıklı olarak sendikal bir karakter almışsa, bu durumda herşeyden önce, sendikaların üzerindeki örgütsel etkimizin artırılmasına girişilmelidir. Bunun için, sendikalardaki parti gruplarımız, yerel sendika liderlerine karşı, onları ya altedecek ya da partimizin talepleri zemininde örgütlü bir mücadelenin yürütülmesine zorlayacak, iyi hazırlanmış, dolaysız bir saldırıya girişmelidir. İşyeri konseylerinin, fabrika komitelerinin ya da benzeri kurumların var olduğu her yerde, parti gruplarımızın düzenli hareket tarzı sayesinde, bu işyeri konseylerinin ve fabrika komitelerinin de mücadeleden yana tavır almaları sağlanmalıdır. Eğer bir dizi yerel örgütlülük, proletaryanın en yalın yaşamsal çıkarları için komünist önderlik altında mücadeleyi desteklemek yönünde etkilenirse, bunlar bir konferans toplamaya çağırılmalı; buraya, ortak anlayış ve fikirlere dayanan kararların alındığı fabrika toplantılarından özel delegeler de gönderilmelidir. Bu şekilde, komünist bir etki altında pekişmiş olan yeni önderlik, örgütlü işçilerin etkin gruplarının bir araya toplanması sayesinde yeni bir güç kazanır; bu güçten, sosyalist partilerin ve sendikaların önderliklerini ileriye doğru dürtmek ya da maskelerini tamamen düşürmek için yararlanılmalıdır.

Partimizin, en iyi örgütlere sahip olduğu ve talepleri için en büyük desteği elde ettiği sanayi bölgelerinde, yerel sendikalar ve işyeri konseylerinin üzerinde örgütlü, bir basınç yaratmak yoluyla, bu bölgelerdeki birbirinden yalıtılmış ekonomik mücadelelerin birleştirilmesi ve diğer grupların mevcut hareketinin, birleşik bir mücadele hareketine doğru geliştirilmesi başarılmalıdır. Bu hareket, bundan böyle ayrı mesleki çıkarların çerçevesini aşarak, birleşik, ortak temel talepleri yükseltmeli ve bölgedeki tüm örgütlülüklerin birleşik güçleri sayesinde bu taleplerin yerine getirilmesini sağlamalıdır. Böyle bir hareket içerisinde, komünist parti mücadele etmeye hazır proletaryanın gerçek önderi olduğunu ispatlayacaktır; böyle birleşik ve örgütlü bir mücadeleye karşı duran sendika bürokrasisinin ve sosyalist partinin ise, sadece düşünsel politik bakımdan değil, aynı zamanda pratik örgütsel bakımdan da gerçek yüzü ortaya çıkacaktır.

34) Komünist parti, yeni eylemlerin ve mücadelelerin patlak vermesine yol açan bir politik ve ekonomik

gerginlik döneminde, kitlelerin önderliğini eline geçirme çabasına girişiyorsa, bu durumda, özel bir talepler dizisinin ileri sürülmesinden vazgeçilebilir. Bunun yerine parti, bürokratik liderler karşı olsalar bile, sosyalist partilerin ve sendikaların üyelerine, herkesin anlayabileceği doğrudan çağrılarla, tümünden çöküşe sürüklenmemek için, sefalet ve patronların artan baskısı sonucu zorunlu hale gelen mücadelelerden kaçınmama çağrısı yöneltebilir. Partinin çeşitli organları, özellikle de günlük parti, basını, komünistlerin, yoksulluğa itilen proletaryanın her türden mücadelesinde yer almak için hazır olduğunu ve bu gergin dönemde tüm ezilenlere yardım etmek için her fırsatı değerlendireceklerini sürekli olarak vurgulamalı ve göstermelidir. Komünist partiler, şunları her gün göstererek kanıtlamalıdır: Mücadele etmeksizin işçi sınıfı, hiçbir zaman katlanılabılır bir yaşam standardını kazanmayı umut edemez; ve bu gerçeğe rağmen, eski örgütler bu mücadeleden kaçınmakta ve bunları önlemeye çalışmaktadırlar.

Fabrika ve sendikalardaki parti grupları, toplantılarda işçi kardeşlerine savaşın kaçınılmaz olduğunu tekrar tekrar anlatmalı; komünistlerin savaşmak ve özveride bulunmak için hazır olduklarını vurgulamalıdır. Çatışmaların ve hareketliliğin içinden çıkıp olgunlaşan örgütsel birlik, en önemli faktörlerden biridir. Mücadeleye katılmış olan sendikalarla fabrikaların hücre ve parti grupları, yalnızca birbirleriyle kalıcı örgütsel bağları korumakla kalmamalı, ayrıca görevlilerin parti çalışanlarının derhal harekete katılması ve mücadeleyi yaymak, güçlendirmek, merkezileştirmek ve birleştirmek üzere, bu hücre ve parti gruplarıyla birlikte çalışması amacıyla düzenleme yapması için bölge komitelerine ve merkezi yönetime bağlı kalmalıdır. Komünist partinin temel görevi, farklı mücadelelerin sahip oldukları ortak unsurları ortaya çıkarmak ve bunlara dikkat çekmektir, Böylece gerekli olan yerlerde birleşik eylemin politik programı öne sürülebilir. Mücadele geliştikçe ve yaygınlaştıkça, mücadeleye önderlik etmesi için birleşik yapılar yaratmak gerekli olacaktır. Grevin bürokratik liderleri mücadeleyi zamanından önce terk ederlerse, bunların yerine, mücadeleye sağlam ve kararlı bir önderlik kazandırabilecek olan komünistleri geçirebilmek için çaba sarf edilmeli, zamanlaması iyi hesaplanmış müdahalelerde bulunulmalıdır. Çeşitli tekil eylemlerin koordinasyonunun sağlandığı yerlerde, amaç kolektif

bir eylem yönetiminin yaratılması olmalıdır; bunun içerisinde, komünistler mümkün olan her yerde önderliği ele almalıdır. Eğer yeterli örgütsel hazırlık yapıldıysa, sendikalardaki ve fabrika komitelerindeki parti gruplarından, genel fabrika toplantılarından ve özellikle kitle grevi toplantılarından yararlanarak ortak bir önderlik yaratmak zor olmayacaktır.

Eğer hareket, ya kendi gelişiminin iç dinamiği sonucunda ya da patronlar ve hükümet organlarının müdahalesinin bir sonucu olarak yasal bir karaktere bürünürse, işçi sovyetlerinin kurulması mümkün ve gerekli olabilir. Böyle bir durumda komünistler, sovyet seçimleri için propaganda yürütmeye ve örgütsel hazırlıklar yapmaya başlamalıdır. Tüm parti organları, işçi sınıfının gerçek kurtuluşunun, ancak doğrudan doğruya mücadelenin içinden doğmuş olan sovyetler gibi örgütler aracılığıyla ve sendika bürokrasisi ile onun sosyalist partilerdeki yol arkadaşlarından bağımsız ve çetin bir biçimde mücadele ederek elde edilebileceği gerçeğini güçlü bir biçimde vurgulamalıdır.

35) Belirli bir örgütlenme düzeyine erişmiş olan komünist partiler, özellikle büyük kitle partileri haline gelmiş olanlar, geniş politik kampanyalar başlatmaya ve onları örgütsel önlemlerle desteklemeye her zaman hazır olmalıdırlar. Gösteriler, kitlesel ekonomik mücadeleler ve diğer kampanyalar devam ederken, şu her zaman akılda tutulmalıdır: Bu kampanyalarda kazanılan örgütsel deneyim, istikrarlı biçimde ve kesinlikle, geniş kitlelerle gittikçe daha sağlam bağlar kurulmasına yol açacaktır. En son ve en önemli kampanyaların deneyimleri, görevlilerin, parti çalışanlarının ve ayrıca büyük ve orta ölçekli fabrikalardan delegelerin katıldığı geniş tabanlı konferanslarda görüşülmeli ve tartışılmalıdır; böylece fabrika temsilcileri aracılığıyla gelişmiş bir iletişim ağı örgütlenebilir. Çeşitli düzeylerdeki parti çalışanları ile fabrika delegeleri arasındaki karşılıklı güvene dayalı yakın bağlar, zamanından önce doğacak kitlesel eyleme karşı en iyi korumadır ve düzenlenecek kampanyaların koşullara ve partinin etki düzeyine uygun bir ölçekte olmasının en iyi güvencesidir.

Parti örgütleri, büyük ve orta ölçekli fabrikalardaki proleter kitlelerle yakın ilişki sürdürmedikçe, komünist parti, geniş ölçekli kitle eylemi ve gerçek devrimci kampanyalar yürütemeyecektir. İtalya'da geçtiğimiz yıl yaşanan, fabrika işgalleriyle doruğa ulaşan devrimci

yükselişin** erken sona ermesinin nedenlerinden biri, kuşkusuz sendika bürokrasisinin ihaneti ve siyasi parti önderlerinin yetersizlikleriydi. Ama bir başka neden de, parti ve fabrikalar arasındaki örgütsel bağları kurabilecek, parti yaşamına ilgi duyan, politik olarak eğitilmiş fabrika delegelerinden büsbütün yoksunluktu. Aynı nedenden dolayı bu yıl İngiltere'de gerçekleşen madencilerin büyük grevi***, politik olaylar üzerinde, yaratabileceği kadar büyük bir etki yapmamıştır.

* Almanya Birleşik Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin, Almanya Sosyalist Partisi'ne, Almanya Bağımsız Sosyal-Demokrat Partisi'ne, Almanya Komünist İşçi Partisi'ne ve tüm sendikalara yazdığı *Açık Mektup 8 Ocak 1921'de Die Rote Fahne'de* (Kızıl Bayrak) yayınlandı. ABKP, tüm işçileri, sendikaları ve sosyalist örgütlenmeleri gericiliğe ve kapitalistlerin emekçi halkın yaşamsal haklarını hedefleyen saldırısına karşı savaşta güçlerini birleştirmeye çağırıyor: Birleşik eylem programları, çalışmaz durumdaki savaş gazileri için daha yüksek tazminatlar; işsizliğin ortadan kaldırılması; tekeller aleyhine ülkenin mali kaynaklarının geliştirilmesi, fabrika ve işletme komitelerinin besin, hammadde ve yakıt stokları üzerinde kontrolünü başlaması, "kapalı işletmelerin yeniden çalışmaya başlaması; köylü konseylerinin tarım işçilerinin örgütleriyle birlikte çiftlik üretiminde ekim, hasat ve pazarlama üzerinde denetimi; tüm burjuva militarist örgütlerinin derhal silahsızlandırılıp dağıtılması; işçilerin öz-savunma örgütlerinin kurulması, tüm siyasi tutanaklar için af, Sovyet Rusya ile ticari ve diplomatik ilişkilerin derhal yeniden kurulması taleplerini içeriyordu. Lenin bu taktiklerin bütünüyle doğru olduğunu söyledi. *Açık Mektup'un* gönderildiği örgütlerin liderleri, komünistlerle birleşik eylem önerisini reddettiler.

** Mussolini'nin "Roma'ya Yürüyüşü"nden önce proletaryanın kitlesel çıkışlarının son örneklerinden biri.

*** Mart 1921'de İngiliz hükümetinin madenlerdeki olağanüstü hal yönetimini kaldırmasının ardından, özel maden sahipleri maden işçilerinin ücretlerini düşürdü. İşçilerin direnişine kapitalistler lokavt ile yanıt verdi. İşsizlik zaten çok artmıştı, işçiler arasında hoşnutsuzluk şiddetlendi ve yayıldı. Bunun üzerine işçiler, genel grev çağrısı yaparak greve başladılar, burjuvazi ara sınıflardan Savunma Gücü adı altında birlikler hazırladı. "*Kara Cuma*" olarak anılan 15 Nisan'da, İngiltere'deki büyük sendikaların oluşturduğu "*Üçlü İttifak*", sözünden döndü ve uzlaştı. Haziran'ın sonunda madenciler yenilgiyi kabul etmek zorunda kaldılar.

EKİM DEVRİMİ'NİN 90. YILINDA

Arka Sayfadan Devam

Bunlar tek ülkede sosyalizm inşa edilemez demezler. Tam tersine. Edilir derler. Edilir. Nasıl mı? Tabii ki Stalin'in yaptığı gibi değil. Tek ayaklı değil. İki ayaklı. Stalin'in "tek ayak" üstünde yürüdüğünü, kendilerinin ise "iki ayak üstünde" yürüdüğünü iddia eden yeni yetme Troçkistlerdir bunlar. Sosyalizm inşa edilemez diyen değil, sosyalizmi inşa ediyoruz işte diyerek sosyalizmi inşa etmeyen ve de inşa edilmiş sosyalizmi de burjuvalı ilan eden!

Niye mi? Troçkist pislik de ondan!

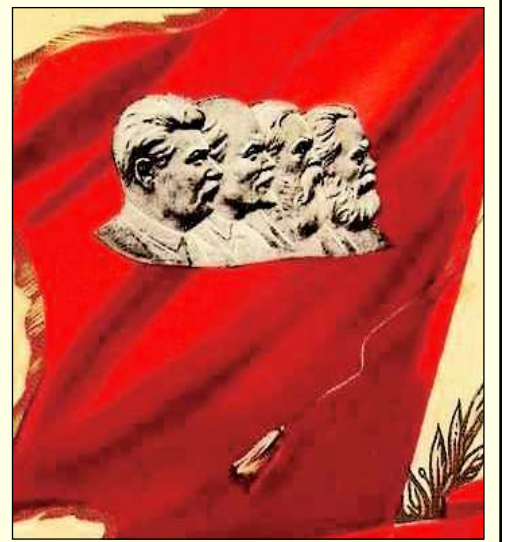
Kendisi sosyalizmi inşa etmekten dem vursa da gerçekte sosyalizmi kurmadığından, dolayısıyla da burjuvaziyi yok etmediğinden, kendi sosyalizminde burjuvazi varlığını sürdürdüğü ve de 1000 yıl sürdüreceğinden, kendi sosyalizminde var olan ve var olacak olan burjuvaziye karşı sonu gelmez sınıf mücadelesi teorisini formüle ettiği yetmezmiş gibi, bizim anavatanımızda da tıpkısının aynısı

olduğunu, burjuvazinin var olduğunu ve var olageldiğini ilan eder.

Niye mi? Troçkist pislik de ondan!

Ekim 1917'de iktidar ele geçirildiğinde, Troçkist hainlerin teorileri kabul görse şöyle bir sorun ortaya çıkmaktadır. Eğer sosyalizm inşa edilemeyecekse, ne yapılacaktır? Kapitalizme geri gitmekten başka? Bu konuda Troçkistler evirir çevirirler ama hem amaçları kapitalizme geri gitmektir, hem de göz var nizam var başka alternatif kalmamaktadır. Tabii ki Troçkistler bunu az biraz bilimsel bir devrim teorisine nasıl birleştirirler o da ayrı bir sorundur. Sosyalizmi inşa etme imkanı olmayan proletarya nasıl olur da iktidara gelebilir ve de niye iktidara gelsin? Bir de bunlar Ekim Devrimi'nin sosyalist devrim olması işinin başını çektiklerini iddia ederler. Bunlar hain olmadıkları oranda ne dediğini bilmeyen serserilerdir. Tam birer geveze. İyi de siyasette bu yasak. Hangi sınıf için siyaset yapıyorsun? Hangi sınıfa yarayan gevezelik yapıyorsun?

İşte Sovyet ülkesinde sosyalizm inşa edildikten sonra komünizmin inşasını imkansız ilan eden, ama bunu açıktan değil de gizli gizli yapan, komünizme gidişi pratik olarak engelleyen yeni Troçkistler çıktı. İşte bunlardır Sovyet ülkesini kapitalizme geri götürülenler. Sosyalizm inşa edildiyse şimdi ne yapılacaktır? Komünizm inşa edilecektir elbette! Eski Troçkistler tek ülkede sosyalizm inşa edilemez derlerdi, ve onlar bu teorilere devam ederken, yeni Troçkistler tek ülkede komünizmin inşa edilemeyeceğini ilan ediyorlardı. Mesela yayınlanmış olan hatıratı doğruysa Molotov bu yeni Troçkistlerden biriydi. Ve bu maalesef o ve onun gibilerinin Stalin sonrası dönemdeki Parti politikalarının açık bir şekilde Stalin'in komünizmi inşa planına ters olmasına rağmen onaylamasını izah eder. Malenkov ve Kruşçev'in, tüm bu Merkezdeki dönemler tarafından onaylanan Stalin sonrası siyasetleri komünizmi imkansız kılmayı amaçlayan Stalin düşmanı, Stalin'in

siyaseti düşmanı, Troçkist siyasetlerdir.

İşte bunlar ve bunlarla sosyalizmin inşa edilmemesi yanında komünizmin inşa edilmeyeceği konusunda da anlaşılanlar. El ele vererek ülkemizi ve insanlarımızı yerle bir etmişlerdir. Bunlar Mao ve Enver'dir. Kastro ve Ho Şi Minh'dir. Kim İl Sung'dur. Doğu Avrupa'da yoldaşlarımızı öldürtüp iktidar olanlardır. Pinoşet'in yandaşlarıdır.

Komünistler eski ve yeni türleriyle Troçkizme karşı mücadeleyi sürdürmek ve muzaffer kılmak zorundadır.

Ekim'in 90. yılında çıkarmamız gereken bazı dersler bunlardır.

EKİM DEVRİMİ'NİN 90. YILINDA

Ekim Devrimi'ni 90. yılında onun tüm kazanımlarının yok edildiği şartlarda da olsa coşkuyla kutluyoruz.

Onun en büyük düşmanı olarak enternasyonal burjuvazi onun ürünü olan proletarya diktatörlüğünü yenilgiye uğratmak için çeşitli yöntemler uyguladı.

Ekonomik ambargo örgütleyerek doğrudan müdahale,

Siyasi ambargo örgütleyerek doğrudan müdahale,

Savaş örgütleyerek doğrudan müdahale,

Kendi insanlarından olan ajanlarla sabotaj ve her çeşit yıkıcı faaliyetler örgütleyerek doğrudan müdahale,

Sovyet ülkesinden burjuva amaçlara kazanılmış, ajanlaştırılmış insanlar üzerinden sabotaj ve her çeşit yıkıcı faaliyetler örgütleyerek doğrudan müdahale.

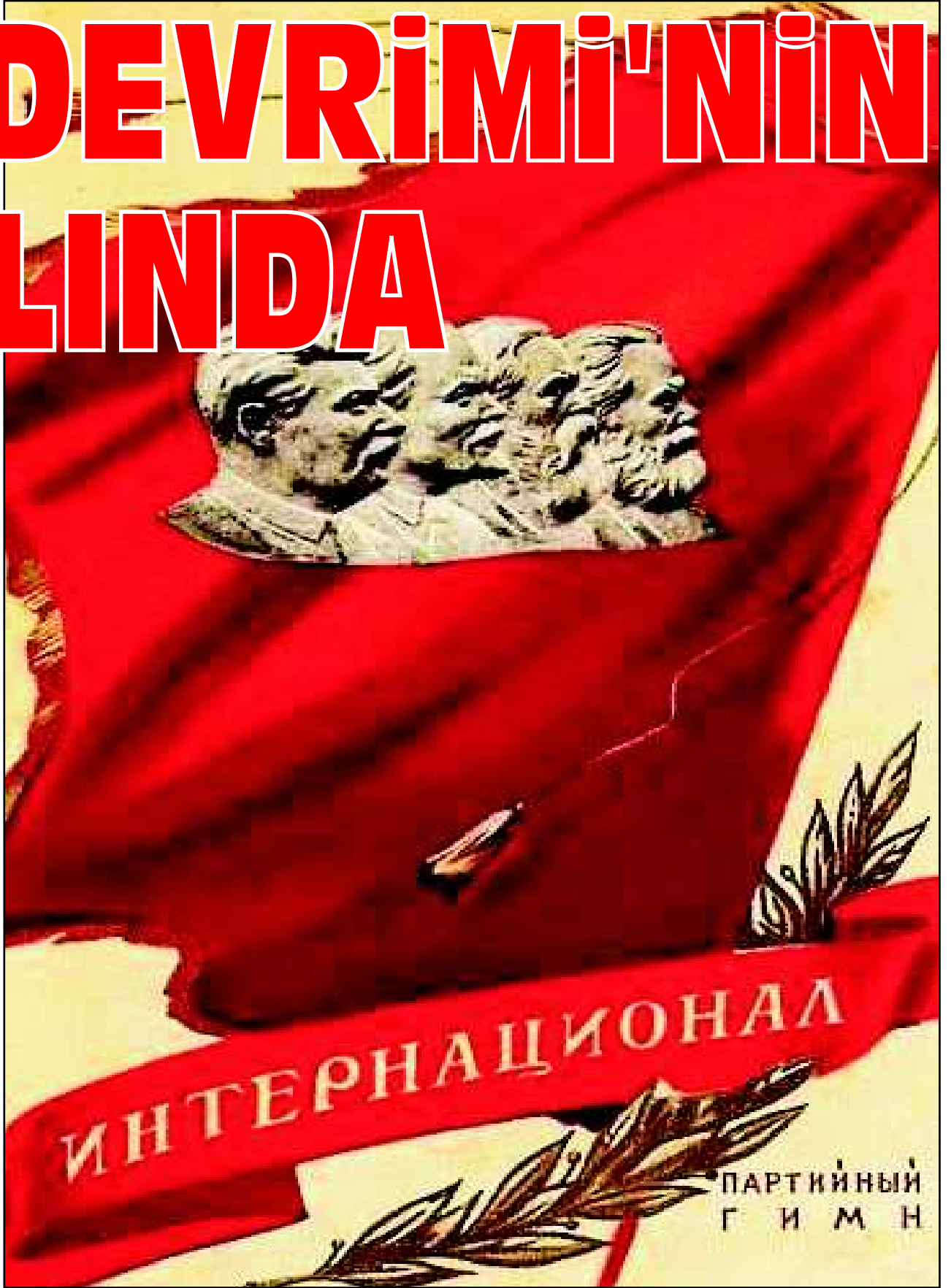
Tüm bu müdahalelerin de desteklediği ilk başlarda doğrudan kendi ordularına sahip, daha sonra bu ordudan mahrum ülke içinde yerli gerici güçleri silahlandırarak, para temin ederek, teşvik ederek onlara savaşlar, sabotaj ve yıkıcı faaliyetler örgütleyerek dolaylı müdahale.

Akla gelen ve de insanlık düşmanı yönleri o kadar rezil ve de inanılmaz derecede aşağılık olduğu için düşünmekte bile zorlanacağımız yöntemlerle saldırıldı anavatanımıza. Ve içimizdeki geri ve gerici güçler kullanılarak yenilgiye uğratıldı.

İçimizdeki geri ve gerici güçlerin temel ideolojik kaynağını Troçkist-Buharinist hainler oluşturmuştur. Yenilgiye karşı mücadeleden çıkarılması gereken temel ders bu düşmana karşı mücadelenin dünya burjuvazisi tam ve top yekûn bir yenilgiye uğratılincaya kadar süreceğidir.

Troçkizm dünyanın altıda birini kapsayan, içinde 250 civarında farklı ulusu barındıran, maddi imkan olarak hemen herşeye sahip olan anavatanımızı tek ülke olduğu için her ne kadar pek çok ülkenin bir federasyonuysa da- ve Lenin'in bu ülkede sosyalizmi inşa etmek için herşeye sahibiz tespitini de çöpe atarak tek ülkede sosyalizm inşa edilemez teorisini devreye sokup sosyalizmin inşası faaliyetimizi imkansızlaştırmak istemiştir.

Ülkenin büyüklüğü, tüm imkanlara sahip olması yetmemiştir, sanayi geriliği ileri sürülmüştür. Gel gelelim sosyalizm inşa edildiği için anavatanımız sanayide de tüm Avrupa ülkelerini geçmiş, dünyada Amerika'dan sonra ikinci büyük sanayi gücü haline gelmiştir -sanayi teknolojisinde, fabrikalarında kullanılan teknolojinin ileriliğinde ise dünyanın en ileri gücü haline gelmiştir.

Ama bu yeterli midir Troçkist hainler için? Asla! Onlar hala daha tek ülkede sosyalizmin kurulamayacağını tekrarlamaktadırlar.

İkinci Dünya Savaşı sonrası sosyalizmi inşa etmekte olan ülkeler bir tek Sovyet ülkesi değildi. Avrupa ve Asya sosyalizmi inşa etmekte olan ülkelerle dolmuştu.

Ama Troçkist hainlere bunlar da yetmemişti. Hala daha tek ülkede sosyalizm inşa edilemez teranelerini tekrarlamaktaydılar.

Kapitalizme olan hayranlıkları o kadar büyüktür ki, bunlar ülke ekonomisinin kapitalist bir ambargoya dayanamayacağını, ülke ekonomisinin böyle bir ambargo şartlarında çökeceğini, dahası kapitalistler bir iyilik eder de ticari ambargo uygulamazlarsa onların ekonomilerindeki krizlerin Sovyet ekonomisini de doğrudan etkileyeceğini ve kapitalist kriz şartlarında Sovyet ekonomisinin daha da derin bir krize düşeceğini iddia etmişlerdir.

Bunun doğru olmadığı pratik olarak da ispatlanmış, dünya kapitalizmi en büyük krizini (1929) yaşarken Sovyet ekonomisi

krizsiz ve sürekli gelişme göstermiştir. Ama ne fayda. Sovyet ekonomisinin kapitalizme bağımlılığını sağlamak isteyen bu hainler bu iddialarında direnmişlerdir. İkinci Dünya Savaşı sonrası Amerika'nın başını çektiği dünya kapitalist bloğuna karşı Sovyetler'in başını çektiği halk demokrasileri ve sosyalist bloğu oluşmasına rağmen onlar bu hain isteklerini gerçek olarak ilan etmeye devam ettiler.

Köylü ülkesi dediler. "Köylülerle sosyalizm mi inşa edilir?" dediler. Dünyanın en büyük çiftliklerini kurduk, dünyanın en mekanik-elektrik kullanan çiftlikleriyle donattık ülkemizi. Bugünlerde lafı edilmekte -o da lafı edilmekte- olan doğal, doğaya tam saygılı üretimi planladık çiftliklerimizde... Tabiata köle değil tabiatı bize köle eden bir tarım düzenledik ülkemizde. Zorla yaptı olduk. Yaranamadık bu hainlere.

En iyisi ezmektir bu sabotajcı, yıkıcı, burjuva işbirlikçisi hainleri. Tek yoldur bu.

Bunlar ama bilinen Troçkistler. Buharinciler.

Daha önemli olanları Sosyalizme adapte olmuş olanlarıdır.

Devamı Sayfa15'te